

ΚΩΝΙΤΣΑ

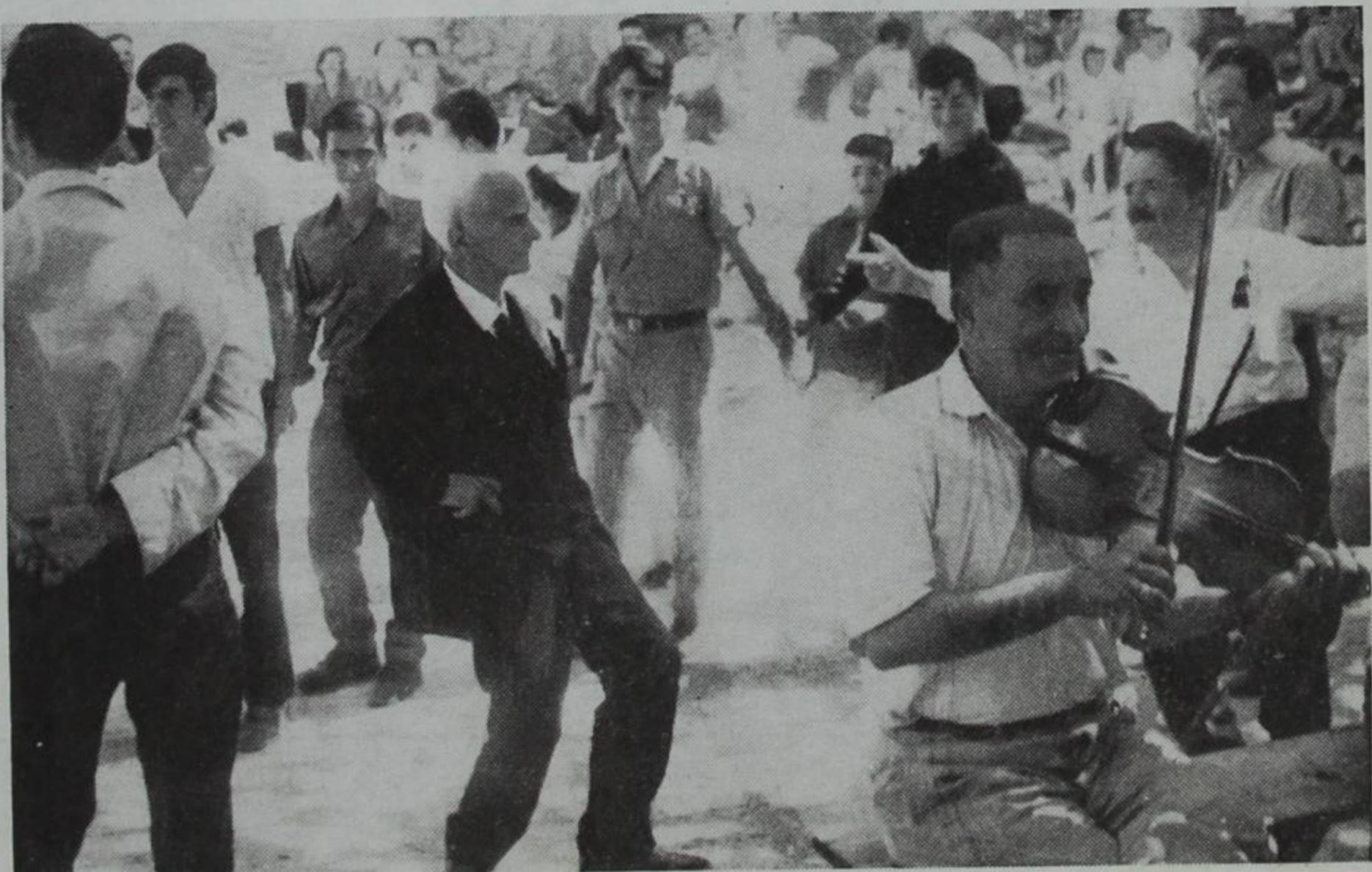
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

"ΚΩΝΙΤΣΑ"
ΕΘΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΒΙΣΣΗΣ & ΚΑΪΡΗ 2
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1970
'Αρ. 99 - 100 - 101
"Έτος Θ'

ΚΡΟΥΣΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Κόνιτσα

KONITSA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΣ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 53, Ἀθῆναι

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Κατρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ: Δρ. 100 — Κοινοτήτων: Δρχ. 150 — Εξωτερικοῦ Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

Διευθυντής: ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ, Ἀγίας Ζώνης 48 — Ἀθῆναι

Τυπογραφείου: Κ. Ἀθανασίου, Ἀριστοφάνους 9 — Περιστέρι

Ἀνταποκριτής ἐν Κονίτῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἀντιπρ)πος ἐν Ἰωαννίνοις: ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ δικηγόρος, δδὸς Μπότσαρη τηλ. 654

» ἐν Θεσ)νίκη: Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ιατρός, δδὸς Ἰκτίνου 4, τηλ. 78.949

Ἐμβασματα: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 70')

Άλληλογραφία: ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΝ Ἀγίας Ζώνης 48 — Ἀθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΟΥ

Γλέντι στὴν Παναγία τῆς Κόνιτσας

ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἀνάγκαι τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης

ΓΙΑΝ. ΛΥΜ.

Παζαριοῦ ἀνατομὴ

ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἡ Βούρμπιανη

Β. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Φλογέρα, διήγημα

Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τῶν ἀδελφοτήτων

Νέα ἀπὸ τὴν πατρίδα

Άναγκαι τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης

Τὴν 28—5—70 συνεκροτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Πνευματικῆς Στέγης Κονίτσης Συνέδριον τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου κ. Ἀναστ. Μάλλιαρη, εἰς τὸ ὅποιον παρευρέθησαν καὶ οἱ κ.κ. Ἐπαρχος καὶ Δήμαρχος Κονίτσης.

Κατ' ἀρχὴν ὁμιλήσας ὁ κ. Νομάρχης συνέστησε πρὸς τοὺς Κοινοτάρχας νὰ καταθέλλουν κάθε προσπάθειαν πρὸς ἔξωραῖσμὸν τῶν χωρίων των καὶ διατήρησιν τῆς καθαριότητος αὐτῶν, καὶ συνέστησε πρὸς αὐτοὺς νὰ παρακολουθοῦν τὰ κατασκευαζόμενα Κοινοτικὰ ἔργα πρὸς ἀποφυγὴν κακοτεχνιῶν ἐκ μέρους τῶν ἔργολάθων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, καὶ νὰ μὴ δίδουν ποτέ τὸ δικαίωμα διὰ τῆς στάσεώς των εἰς οὐδένα νὰ τοὺς κατηγορήσῃ ὡς δωροδοκηθέντας ὑπὸ τῶν τελευταίων. Συνέστησεν ἐπίσης τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀποφυγὴν διενέξεων καὶ διαπληκτισμῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων. Κατόπιν οἱ κ.κ. Πρόεδροι ἀνέπτυξαν ἐν συντομίᾳ τὰ αἰτήματα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν Κοινοτήτων των.

Ο Πρόεδρος Πυρσογιάννης ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν ἀποφάσεως ἀνεγέρσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος διὰ τὸ ὅποιον ὁ υἱοθετήσας τὴν Κοινότητα Δῆμος Νικαίας Πειραιῶς διαθέτει τὸ ποσὸν τῶν 170 χιλ. δραχμῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 350 χιλ. δραχμῶν ἀπεφασίσθη ἡ τμηματικὴ κατασκευὴ αὐτοῦ ἥτοι νὰ τελειοποιηθῇ μόνον ὁ ἔνας ὄροφος αὐτοῦ. Παρεπονέθη ἐπίσης ὅτι τὸ Δασαρχεῖον δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Κοινότητα νὰ ἔνοικιάσῃ τὸν περισσεύοντα βοσκότοπον αὐτῆς.

** Τὸ πρῶτον αἴτημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Πληκατίου ἥτοι ἡ μέχρι τῆς Κοινότητός του διάνοιξις ἀμαξιτῆς ὁδοῦ. Ο κ. Νομάρχης ὑπεσχέθη ὅ-

τι θὰ μεριμνήσῃ νὰ διατεθῆ προσεχῶς ἐν ἑκατομμύριον διὰ τὴν ὡς ἄνω δῦνὸν καθὼς καὶ ἔτερον διὰ τὴν ὁδὸν Φούρκας. Διὰ τὸ ἡμιτελὲς Κοινοτικὸν Κατάστημα συνέστησε τὴν ὑποθολὴν ὑπομνήματος πρὸς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυθερήσεως. ,Εζήτησεν ἐπίσης ὁ κ. Πρόεδρος τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν μιᾶς ὑπονόμου, καὶ παρεπονέθη διότι τὸ Δασαρχεῖον δὲν ἐπέτρεψεν τὴν ὑλοτόμησιν τῆς Α' συστάδος τοῦ δάσους των ἐνῷ τοῦτο προβλέπεται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν διαχειριστικὴν ἔκθεσιν. Ο κ. Νομάρχης ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν ἀμφότερα.

** 'Ο Πρόεδρος Ἀγίας Παρασκευῆς ἐζήτησε τὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ διακλαδώσεως Πουρνιᾶς μέχρι τῆς Κοινότητός του, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς μιᾶς ὑπονόμου παρὰ τὴν Κεντρικὴν ἀγοράν, τὴν ἐπὶ 20ετίαν τούλαχιστον παράτασιν τῶν δόσεων ἔξιφλήσεως τοῦ δανείου διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ὑδραγωγεῖον διότι ἐπιθαρύνεται ἐκάστη οἰκογένεια μὲ τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν ἐκάστη ἐτησίως ὡς τέλη ὑδρεύσεως, τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων μαρμάρων ἐκ τῶν ὅποιων ὑπέδειξεν ὑπέροχον λειανθὲν τεμάχιον, καὶ τέλος παρεπονέθη ὅτι ἐνῷ εἰς τὴν Διαχειριστικὴν ἔκθεσιν ὑπάρχουν 650 κυθικὰ ὑλοτομησίμου ξυλείας ὁ κ. δασάρχης Κονίτσης περιόρισεν αὐτὴν εἰς μόνον τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων κυθικῶν μέτρων. Ο κ. Νομάρχης ὑπεσχέθη τὴν ἀποστολὴν μπολντόζας διὰ τὴν προσωρινὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ διὰ δὲ τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος συνέστησε νὰ γίνῃ ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυθερήσεως.

** 'Ο κ. ἀντιπρόεδρος Ὁξυᾶς ἐζήτησε τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐλακοῦ τοῦ συνοικισμοῦ Θεοτόκου τὸν ὅποιον ἔχαλασεν ἡ διελθοῦσα Ἐ-

θνική δδός. 'Ο κ. Νομάρχης ύπεσχέθη ότι θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασίν του. "Άλλο αἴτημα τοῦ συνοικισμοῦ Θεοτόκου εἶναι ἡ μεταφορὰ του εἰς τὸν κάμπον παρὰ τὴν νέαν Ἑθνικὴν δδόν. 'Ο Πρόεδρος 'Οξυᾶς ἐζήτησε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Σχολείου καὶ ἐκκαθάρισιν τῆς πρὸς τὸ χωρίον τοῦ ἀμαξιτῆς δδοῦ διὰ τὴν δποίαν ὁ κ. Νομάρχης τοῦ ἔχορήγησε πίστωσιν ἐκ 10.000δρχ.

** 'Η Κοινότης Μολίστης ἐζήτησεν ἐπίσης τὴν δι' ἀμμοχαλίκου ἐπίστρωσιν τῆς ἀγούνης πρὸς τὸ χωρίον κοινοτικῆς δδοῦ.

Τὰ αἴτήματα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Πύργου ἥσαν, ἡ ἀνύψωσις μιᾶς γεφύρας, ἐπέκτασις ὑδρευτικοῦ, ἐπισκευὴ τῆς ἀμαξιτῆς δδοῦ κλπ. 'Ο κ. Νομάρχης τοῦ ύπεδειξεν διὰ τῶν 20.000 ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸ ταμεῖον του νὰ κατασκευάσῃ τὴν Κοινοτικὴν πλατεῖαν καὶ τοῦ ἔχορήγησεν ἐτέρας 20 χιλ. δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων καὶ 10 χιλ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ δρέμου, ύποσχεθεὶς 100 χιλ. διὰ τὸ ἔτος 1971.

Τὸ κύριον αἴτημα τοῦ Προέδρου Νικάρωνος ἥτο ἡ κατασκευὴ ὑδρευτικοῦ τὸ δποίον ἐκρατήθη ὑπὸ σημείωσιν. 'Ο κ. Νομάρχης τοῦ ἔχορήγησε 30.000 δραχμὰς διὰ διάφορα μικρὰ ἔξυγιαντικὰ ἔργα.

** 'Ο πρόεδρος Πηγῆς ἐζήτησε τὴν διόρθωσιν (συντήρησιν) τοῦ δρόμου, καὶ τὴν ἐπισκευὴν ἡ παραλλαγὴν τμήματος τοῦ καθιζήσαντος ὑδραγωγείου διὰ τὸ δποίον ὁ κ. Νομάρχης ύπεσχέθη ότι θὰ χορηγήσῃ—ἄν ὑπάρχουν χρήματα—30.000 δραχμάς.

** 'Ο Πρόεδρος Βουρμπιάνης ἐζήτησε τὴν ἐπισκευὴν καὶ διάνοιξιν τῆς δασικῆς δδοῦ πρὸς 'Αγλιά, καὶ ὁ κ. Νομάρχης ύπεσχέθη τὴν χορήγησιν τοῦ πεισοῦ τῶν 20.000 δραχμῶν. "Άλλο αἴτημα ἥτο ἡ ἐπλσκευὴ τμήματος τοῦ ὑδραγωγείου τὸ δποίον ὑφίσταται συνεχῆ καθίζησιν.

** Εἰς τὸν Πρόεδρον Μοναστηρίου ὁ κ. Νομάρχης ἔχορήγησε 20 χιλ. δρχ.

διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ δρόμου, καὶ ύπεσχέθη νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν δρομολόγησιν αὐτοκινήτου.

** Τῆς Κοινότητος 'Αετόπετρας τὰ αἴτήματα ἥσαν ἡ ἐπέκτασις τοῦ Σχολείου, ἐπισκευαὶ ἀγροτικῶν δρόμων καὶ ἀποπεράτωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου διὰ τὸ δποίον ἔχει ἥδη χορηγηθῆ σχετικὴ πίστωσις. Διὰ τὸ ἔτος 1971 ὁ κ. Νομάρχης ύπεσχέθη τὴν χορήγησιν 100 χιλ. δραχμῶν διὰ διάφορα ἔργα.

** 'Ο Πρόεδρος Μολυβδοσκεπάστου ἐζήτησε τὴν ἐπισκευὴν τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν 'Λῶον ἀμαξιτῆς δδοῦ, καὶ ὁ κ. Νομάρχης ἀπήντησεν ότι διετέθη τὸ ποσὸν τῶν 50 χιλ. δραχμῶν καὶ θὰ διαθέσῃ καὶ 10.000 διὰ τὴν κατασκευὴν Κοινοτικῶν ἀφοδευτηρίων.

** Τὰ αἴτήματα τῆς Κοινότητος Μαζίου ἥσαν: 'Επισκευαὶ ἀγροτικῶν δδῶν τοῦ κάμπου, κατασκευὴ γεφυρῶν, ύπονόμων, ρείθρων, ἐπισκευὴ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου, ἐπέκτασις (προσθήκη αἰθούσης) τοῦ Σχολείου κλπ. 'Ο κ. Νομάρχης ἔχορήγησε 20.000 δρχ. διὰ διάφορα μικρὰ ἔργα (ύπονόμους κλπ.) καὶ ύπεσχέθη διὰ τὸ 1971 τὴν σύνταξιν μελέτης διὰ ἐπέκτασιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητος.

** 'Ο Πρόεδρος 'Αηδονοχωρίου ἐζήτησε τὴν κατασκευὴν ὑδρευτικοῦ καὶ ἀρδευτικοῦ ἔργου, διὰ τὸ δποίον ὁ κ. Νομάρχης ἔδωσε ἐντολὴν νὰ συνταχθῇ μελέτη, καὶ ύπεσχέθη τὴν χορήγησιν 100 χιλ. δραχμῶν διὰ τὸ ἔτος 1971. 'Η Κοινοτικὴ πλατεῖα θὰ διαμορφωθῇ μᾶλλον δι' ἐνισχύσεως τοῦ υἱοθετήσαντος τὴν Κοινότητα Δήμου 'Ηρακλείου, ὁ δὲ κ. Νομάρχης θὰ χορηγήσῃ 10.000 διὰ ἐπισκευὴν Κοινοτικῶν δδῶν.

** Τὸ μέγα αἴτημα τῆς Κοινότητος Μελισσόπετρας εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου διὰ τοῦ δποίου θὰ ἀξιοποιηθῇ ὁ κάμπος τῆς. Κατόπιν ἔρχονται τὰ ἐσωτερικὰ ὑδραγωγεῖα τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ συνοικισμοῦ Καλόθρυσης, καὶ τέλος ἡ δρομολόγη-

Παζαριού ἀνατομή

(Συσχετισμὸς σὲ παρένθεση)

Τοῦ κ. ΓΙΑΝ. Λ.

ΙΘ'

Σ' αὐτό, τὸ πρῶτο καταλάγιασμα, οἱ ἀρβανίτες ξέμειναν στὴν ἄλλη ὅχθη. Κι' ὅχι μόνο στὰ μέρη τοῦτα. Ἀλλὰ καὶ στὸ Μωριά καὶ στὴν Ἀττική, κι ὅπου ἀλλού εἰχαν βρῆ ἀποκοῦμπι. Ποιὸς ξέρει; Δυσκολία προσαρμογῆς; Ἰσως ἀκόμα καὶ βιολογικὴ ἀνάγκη ἐνὸς λαοῦ, ποὺ ἔπαιρνε τὴν ἀπάνω βόλτα. Ἰσως κι οἱ Βενετσιάνοι πούταν ἀπὸ πίσω τους καὶ τοὺς ἔτρεφαν μὲ ἐλπίδες... Οἱ Τούρκοι φαίνεται πώς δὲν ἥθελαν οὔτε καὶ νὰ τοὺς ἀκούσουν. Τοὺς ἔβλεπαν σὰν χαβαλέδες ἀτίθασσους κι ἀζάπτηδες. Καὶ τοὺς χτυποῦσαν δίχως λύπη.

"Ἐτσι, μιά—μιὰ χάλαγαν οἱ φωλιὲς τῶν ἀρβανιτῶν. Καὶ σκόρπαγαν.

Τὸ ζόρισμα ἔφτασε στ' ἀπροχώρητο.

Πυραμίδα οἱ μικρὲς τοπικὲς ἀντιστάσεις καὶ στὴν κορφὴ ἔνας ἔξαίσιος ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας στὰ βουνὰ τῆς Κροίας. Στὴ καρδιὰ τῆς Ἀλβανίας, μὲ τὸ Γεώργιο Καστριώτη τὸ Σκεντέρμπεη ποὺ βάσταξε τριάντα τρία ὀλάκληρα χρόνια.

Οἱ Τούρκοι ποὺ σάρωσαν τὰ Βαλκάνια,

σις αὐτοκινήτου διὰ τὸ ὅποῖον ὁ κ. Νομάρχης εἶπεν ὅτι ὑπεγράφη ἡ σχετικὴ διαταγὴ. "Ολα τὰ ἄλλα αἰτήματα ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν, καὶ ἐδόθη ἐπίσης ἐνιολὴ ὅπως ἡ ἐκεῖ εύρισκομένη διὰ τὸ πρόχειρον ἀρδευτικὸν μπολντόζα παραμείνῃ ἐπὶ διήμερον διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς πλατείας Καλόθρυσης. Διὰ τὰ ὑδραγωγεῖα θὰ χορηγηθῇ πίστωσις τὸ 1971.

*. Ο Πρόεδρος Χιονιάδων ἔζήτησε τὴν διάνοιξιν τῆς δδοῦ ἀπὸ Ἀσημοχωρίου μέχρι Χιονιάδων (ἐκρατήθη ὑπὸ σημείωσιν νὰ συνταχθῇ σχετικὴ μελέτη) καὶ παρεπονέθη ὅτι δὲν ἐπισκέπτεται τὸ χωρίον του ὁ ἀγροτικὸς ιατρός.

Συνεχίζεται

σκάλωσαν ἐκεῖ, μπροστὰ τοὺς αἰχμηροὺς βράχους.

Τέντωσε, φούντωσε, ἀπλωσε καὶ ἔφτασε στὶς ἐσχατες ἐντέλειες ἡ ἀρβανίτικη ψυχή. Πέρα ἀπὸ κεῖ δέν ύπῆρχε τόπος. "Η ἔπρεπε νὰ ἀνατιναχτῇ στὸν ἀγέρα. "Η ἔπρεπε νὰ λυώσῃ ἀπὸ τὴ φλόγα της καὶ νὰ καῆ... Κι' ἔγινε τὸ δεύτερο...

«Μέσα στὰ μάτια τους ἀστράφτουν τὰ ἔφτὰ ἀστέρια Πάνω ἀπὸ τοὺς ὄμοις τους ἀκοντίζουν οἱ ἔφτὰ ἀχτίδες "Οταν τὰ χέρια τους δὲν εἶναι λεύτερα κρατοῦν τὸ γιαταγάνι μὲ τὰ δόντια καὶ μὲ τὰ πόδια τους πυροβολοῦν....».

Στὸ πέσιμο τῆς Κροίας, δὲν βρέθηκαν παρὰ μόνο στάχτες, ἀπὸ τὴν ἀρβανίτικη ψυχή....

Οἱ γενναῖοι—γενναῖοι, διάλεξαν τὸ δρόμο τῆς φυγῆς. Βουνὸ τὸ βουνὸ μὲ τὶς φάρες τους ἔφτασαν στὴν Ἀδριατική. Κλείστηκαν στὰ Βενετσιάνικα ιάστρα, περίτρομοι, ικι ὅταν ἔβρισκαν εύκαιρία πέρναγαν ἀπέναντι, στὴν Ἰταλία... οὔτε νὰ κυτάξουν πίσω τους.

Στὰ ξένα ὅμως τὸν πρῶτο καιρὸ, μὲ τὶς ἀντιξοότηττες τῆς προσφυγιᾶς, ἡ ἀνάμνηση τῶν ψηλῶν βουνῶν φούντωσε μέσα τους.

Κάθε τόσο δοκίμαζαν νὰ ξαναγυρίσουν. "Ἐπαιρναν τὶς γαλέρες καὶ ξαμπάρκαραν στὴ Χιμάρα. Ἐκεῖ ξεσήκωναν τοὺς ντόπιους. Κι ὅλοι μαζὶ προχωροῦσαν πρὸς τὰ μεσόγεια. Μάταια ὅμως. Τὸ τούρκικο εἶχε γίνει βράχος κι ἔσπαγαν τὰ μούτρα τους...

Οἱ ἄλλοι, δσοι ἔσκυψαν τὸ κεφάλι, ξεπέρασαν γρήγορα τὸ πλέγμα.

Δὲν σταμάτησαν μόνο στὸ συμβιβασμό.

Τὲκ ἔστι κόρδα, ἔστι μπέσα ("Οπου τὸ γιαταγάνι, ἐκεῖ καὶ ἡ πίστη").

...Ο ἐξιλαμισμὸς ἀρχισε ἀπὸ τὸ Μαυ-

ροθούνι. Καὶ σὰν πέτυχε. Προχώρησε καὶ πρὸς τὸ Νότο. Στοὺς ἀρβανίτες «οἱ τούρκοι βρῆκαν συντρόφους» τῶν δυνατῶν μαχῶν καὶ τῆς πίστης. Κι οἱ ἀρβανίτες, στοὺς τούρκους, βρῆκαν ἔνα Κύριο, ποὺ τοὺς ἀνοιξε πλατειοὺς δρόμους γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ὁνείρων των...».

Οἱ ἀρχοντες τοῦ τόπου τούρκευαν γιὰ νὰ κρατήσουν τὰ χτήματά τους. Νὰ μείνουν μπέηδες. Νὰ μποῦν στὴν τούρκικη ιεραρχία. Νὰ διατηρήσουν τὶς δυνατότητες ἄρπαγῆς.

‘Ο κοσμάκης, τούρκευε ἀπὸ τὴν πίεση καὶ τὸν πανικό. ‘Η ἵδεα τοῦ νόμιμου πλιάτσικου τὸν συνέπαιρνε. Προπαντὸς ὅμως τούρκευε γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὴν τζίτζα. Τὸ φόρο δηλαδὴ ποὺ ἐπιβάλλονταν ικατὰ περιφέρειες. Τὸ κακὸ ἥταν, πῶς σὰν ικάποιος τούρκευε, τὸ μερτικό του ἐπεφτε στὶς πλάτες τῶν ἄλλων. ‘Ηρθε καιρὸς ποὺ στὸν σαντζάκι τῆς Αύλωνας, τὰ πενήνα ἀσπρά τῶν πρώτων χρόνων, ἔγιναν ἐφτακόσια ὄγδόντα... ‘Εξουθένωση... ‘Η τζίζα ἥταν τράμος καὶ φόβος...

‘Οπου ἡ στρατιωτικὴ δύναμη ξέφευγε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν τούρκων, πέρναγε στὰ χέρια τῶν Ἀρβανιτῶν. Κάθε ἀρβανίτης ιαπετάνιος, συγκροτοῦσε γύρω του, ἔμμισθη φρουρά. Μ’ αὐτὴ φοβέριζε τοὺς ἀγιάνηδες καὶ πίεζε τοὺς γαιοκτήμονες... Οἱ τουρκεμένοι, γίνονταν σκληρότεροι ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς τούρκους.

Χαλασμὸς Κυρίου. Σὰν ξεκαθάριζαν τοὺς λογαριασμούς τους μὲ τοὺς Χριστιανούς, τᾶβαζαν μὲ τοὺς ἄλλους τουρκεμένους... Ζούγικλα πραγματική. Καὶ κάτω ἀπ’ ὅλους νὰ ποδοπατιέται, ὁ ντόπιος ραγιάς...

...«Δημιουργὲ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ἄγιε Ποὶ εἶναι τὸ πέμπτο μέρος τῆς γῆς ποὺ ἔχει τὴν πιότερη θλίψη.

‘Ο Ἀχουραμαζδὰ ἀποκρίθηκε
‘Εκεῖ ὅπου ἡ γυναίκα καὶ τὸ παιδὶ τοῦ πιστοῦ διαβαίνουν τὸ δρόμο τῆς σκλαβιᾶς,
Τὸ σκονισμένο κι ἐρημό ύψωνοντας γοερὴ φωνή...».

Στὴν ἀρχὴ τοῦτος ὁ χαλασμὸς δὲν ἔφτανε στὴν Κόνιτσα, παρὰ σὰν μιὰ μακρύνη βουὴ καὶ λάμψη.

‘Ό τεκὲς τοῦ Μπαμπά Βρενόζ, τόπος ἥρὸς σ’ αὐτὰ τὰ χώματα, αύθεντικὸς κι εύλογημένος ἀπὸ τὸ σουλτανάτο τοῦ Μπεκτάς, κράταγε μὲ ἄγιο πεῖσμα κι ἐπιμονὴ τὶς παλιὲς καλὲς παραδόσεις τοῦ τάγματος.

Φυλαγμένος ἄγρυπνα, ἀπὸ τοὺς παλιοὺς δερβίσηδες, κρατοῦσε γύρω του μιὰν ἀτμόσφαιρα ἀδιατάραχης γαλήνης. Κάθε χριστιανὸς ἦ τουρκεμένος, ποὺ πάσχιζε νὰ ξεφύγῃ τὴν κατάρα τῆς ἀλληλοσφαγῆς στὰ βάθη τῆς ἀρβανιτιᾶς, κατηφοροῦσε κι ἕβρισκε κοντά του ἀποκοῦμπι.

‘Ετσι μέσ’ τὰ ρουμάνια καὶ τὶς πευκόφυτες πλαγιές τῆς Πάνω Κόνιτσας, στὰ κρύα νερά, μακρὺ ἀπὸ τὸν κάμπο μὲ τὰ κουνούπια, ἥρθαν κι ἐγκαταστάθηκαν μὲ τὶς φαμίλιες τους, ἀρχοντες βυζαντινοὶ καὶ τιμαριοῦχοι τοῦ Βορρᾶ. ‘Άλλοι πούχαν μὲ τὴν πτώση τοῦ Σκεντέρμπεη ἔξισλαμισθῆ... Οἱ πρόγονοι τοῦ Γιαγιάμπεη, τοῦ Σιαχίν Μπέη, τοῦ Ζεϊνέλ Μπεη. Κι ἄλλοι πούμειναν χριστιανοί, ἀλλὰ δὲν ἄντεχαν σ’ ἄλλους κατατρεγμούς. Οἱ Σκουμπορδῆδες, οἱ Λιάμπηδες...

‘Εχτιζαν τὰ σαράγια τους, ὁ ἔνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο, πάνω στὸν ὁχυρὸ λόφο, ποὺ κατεβαίνη σὰ σαμάρι στὴ ραχοκοκαλιὰ τῆς Κόνιτσας. Σήκωναν ἀψηλοὺς τοίχους ὀλόγυρα. Καὶ κλείνονταν μέσα, φοβισμένοι, ἔχοντας στὶς Κούλιες φύλακες κάτι μαύρους, στεγνούς, μὲ ἀσπρες μπουραζάνες τόσκηδες. Τοῦτοι οἱ τόσκηδες φύλακες, ἥταν οἱ μόνοι ποὺ μιλοῦσαν ἀρβανίτικα σ’ αὐτοὺς τοὺς χώρους. ‘Αγριοι κι ἀσυμβίβαστοι, ξέμειναν μακρὺ ἀπὸ τὸ κλῖμα τοῦ τόπου. ‘Εφτειαναν ἀτέλειωτους καυγάδες, πότε μεταξύ τους, πότε μὲ τοὺς ντόπιους. Τ’ ἀφεντικά τους, ἥταν ἀδύνατο νὰ τοὺς παρακολουθοῦν καὶ νὰ τοὺς συμμαζεύουν... Δὲν ἤξεραν γρὶ ἀπὸ τὴν γλώσσα τους.

Κεῖνα τὰ χρόνια ἡ Κόνιτσα, ἥταν χωρισμένη σὲ τρεῖς μαχαλάδες.

‘Ο πρῶτος, δίπλα στὸ ποτάμι. Στὰ ριζά τοῦ κάστρου. ‘Εβγαινε μέσ’ ἀπὸ τὸ στενὸ κι ἀνήλιο Λάκκο κι ἀπλωνε στὴν ἀκρη τοῦ κάμπου. Οἱ Λακκιώτες ἥσαν ὅλοι χριστιανοὶ κι εἶχαν ἐκκλησιὰ τὸν Ἀηγιάνη τὸν Πρόδρομο. Οἱ ἄλλοι κεῖνοι ποὺ κάθονταν στὴν ἀκρη τοῦ κάμπου, ἥσαν μωαμεθανοί, Μεσαρίτες καὶ Μαζαρακιώτες. Ξενόφερτοι

ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Ἰσαήμ. "Ολοὶ τοὺς ὄμως Χριστιανοὶ καὶ Μωαμεθανοὶ δούλευαν σ. ὃν κάμπο σὰ τσιφτσῆδες.

‘Ο δεύτερος, ἡταν ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ κάμπου. Στὰ Σέρβινα. Κατέβαινε στὶς πλαγιὲς τῆς Κόκκινης Παναγιᾶς κι ἔφτανε μέχρι τὴν Τοπόλιτσα. Οἱ κάτοικοί του τσιφτσῆδες τοῦ κάμπου ὄλοι χριστιανοὶ ποὺ ἐκκλησιάζονταν στὴν Ἀγία Παρασκευή.

‘Ο τρίτος ἡταν τὸ Βαρόσι. Πάνω στὴν πλαγιὰ τῆς Τύμφης. Περιλάβαινε τὸ Μπέρκο, τὰ δυὸ δύχυρωμένα παζάρια, καὶ τὸν Σουλτὰν Τεκέ. Οἱ ικάτοικοί της ἀνάκατα, τὸ πλεῖστον χριστιανοὶ καὶ λιγώτεροι τουρκεμένοι. ζΟσοι εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀρβανιτιᾶς. Οἱ περισσότεροι μεταπράττες κι ἀργαστηριαραῖοι. Μιλοῦσαν μόνο Ἑλληνικά.

Τὸ Βαρόσι, (Μαχαλὰς ἔξω ἀπὸ τὸ Κάστρο), παρότι ἀνήλιο, ἡταν ἔνας θαυμάσιος τόπος. νΕμοιαζε μ' ἔνα μεγάλο κῆπο, πλημμυρισμένο ἀπὸ πλατάνια καὶ τρεχούμενα νερά. ‘Ο κεντρικὸς λάκκος τὸ χώριζε στὰ δυὸ. Ἀριστερὰ οἱ παλιοὶ ἄρχοντες. Ἐξισλαμισμένοι ἀρβανίτες. Καὶ οἱ χριστιανοὶ. Οἱ ντόπιοι Μπέρκοι. Κι οἱ ξενόφερτοι Σκουμπουρδῆδες καὶ Λιάπηδες... ‘Απὸ τὴν δεξιὰ μεριά, οἱ μεταπράττες καὶ οἱ ἀργαστηριαραῖοι...

Μεγάλα κι ἰσχυρὰ σπίτια θεωροῦνταν κείνα τὰ χρόνια, οἱ μπέηδες τῆς Πάνω Κόνιτσας. ‘Απ’ αὐτοὺς βγῆκε κι ὁ πρῶτος στὰ Γιάννυνα Πασᾶς, ὁ Λουφτῆς Πασᾶς πούφτιαξε τὸ Λυκόστομο. (1550—1590).

Καὶ λάμπρυναν τὴν Κόνιτσα.

Λένε, πὼς τοῦτοι οἱ μπέηδες ἡταν ἡ αἰτία νὰ χτιστοῦν στὴν Κόνιτσα τὰ δυὸ σουλτανικὰ τζαμιά— τὸ σουλτὰν Μπαγιατζίτ καὶ τὸ Σουλτὰν Σουλεϊμάν.— Καὶ κοντὰ σ' αὐτά, ν' ἀναβιώσῃ τὸ παζάρι καὶ νὰ γίνη ἡ Κόνιτσα, τόπος ἐμπορικὸς κι ἀπαραβίαστος.

Στὴν ἀρχὴ ἡταν ὁ σουλτὰν τεκές, πατριαρχεῖο γιὰ τοὺς μπεχτασῆδες τῆς ἀρβανιτιᾶς. “Ἐπειτα χτίστηκε τὸ τζαμὶ τοῦ Ρολογιοῦ ἀπὸ τὸ σουλτάν Μπαγιατζίτ τὸν Γκιλτιρίμ. ‘Αρχὲς τοῦ δεκάτου ἑκτου αἰώνα. Δίπλα στὸ παζάρι τῆς Κόνιτσας καὶ πάνω στὰ ἐρείπια τοῦ Ἀγιώργη. ”Ιδρυμα σουλτανικό, προικοδοτήθηκε μὲ τὰ ἔγγεια εἰσο-

δήματα τοῦ παζαριοῦ. Τούτη ἡ προστασία βωήθησε καὶ τὸ παζάρι στοὺς δύσκολους καιρούς.

Τέλος στὴν Κάτω Κόνιτσα, πάνω στὸν Ἀγιάννη Πρόδρομο τῶν Λιακκιωτῶν, ὁ Σουλεϊμὰν Μεγαλοπρεπῆς ἔχτισε τὸ δεύτερο τζαμί.... Διηγοῦνται μάλιστα πὼς ἡ εἰκόνα τοῦ Ἀγίου, ὅσο οἱ Τούρκοι τὴν πετοῦσαν στὸ ποτάμι, τόσο ἐκείνη βρίσκονταν πάνω στὰ χτίσματα. Κι' ὅσο ἡ εἰκόνα ἔμνησκε στὸ ποτάμι τόσο καὶ δὲν στεριόνονταν ὁ μιναρές. Πήραν, ἐδοσαν οἱ τούρκοι καὶ κατάλαβαν, πὼς τὸ ἔργο δὲν θὰ προχωροῦσε, ἀν δὲν ἄφηναν τὴν εἰκόνα νὰ μένη στὸ τζαμί. νΕτσι ἔπιασαν καὶ τὴν ἐντείχησαν. Καὶ στέριωσεν ὁ μιναρές..

‘Απὸ τὰ βάθη τῆς ἀρβανιτιᾶς ὁ ἔξισλαμισμός, κατέβαινε ἄγριος, ἀποκτηνωτικός. Κι ἔφτανε στὰ σύνορα τῆς Κόνιτσας. Βάσανα δίχως τελειωμό.. ‘Ο κοσμάκης μηχανεύονταν ἔνα σωρὸ τερτίπια γιὰ νὰ ξεπεράσῃ τὴν τρικυμία... ‘Άλλοῦ τούρκευε τὸ κεφάλι τῆς οἰκογένειας κι ἔμνησκαν οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ. ‘Άλλοῦ οἱ τουρκεμένοι τῆς ἡμέρας ἔμεναν κρυφοχριστιανοὶ τῆς νύχτας. ‘Άλλοῦ οἱ γαμπροὶ κι οἱ νύφες ἥσαν χριστιανοὶ καὶ τὸ σπίτι τουρκεμένο. ‘Άλλοῦ οἱ ταλαιπωρούμενοι κατέφευγαν στὸ Μεϊντάνι τῶν μπεκτασίδικων τεκέδων γιὰ νὰ γίνουν χριστιανοὶ δερβίσηδες... Τέρατα καὶ σημῆια!

Χρόνια ἀπελπισίας καὶ χαλασμοῦ, ποὺ οἱ προφητεῖες γιὰ τὸ ἀναμενόμενο θαῦμα κάποιας Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ἔπαιρναν κι ἔδιναν. ‘Ολόκληρες περιοχὲς μαζὶ μὲ τοὺς παπάδες τους, τούρκευαν σὰν ἔρχονταν ἡ πλήρωση τοῦ χρόνου καὶ θαῦμα δὲν ἐγίνονταν.

Στὰ Σύνορα τῆς Κόνιτσας, ὁ ἔξισλαμισμός σταμάτησε.

Οἱ παλιοὶ ἄρχοντες τῆς Ἡπείρου βάσταγαν ἀκόμα. Σπαχῆδες χριστιανοὶ ποὺ έόλευαν τὸ τούρκικο.

‘Ωστόσο καὶ τοῦτοι ζοῦσαν ζωσμένοι ἀπὸ φείδια.

Γύρω τους οἱ ἔξισλαμισμένοι ἀρβανίτες μπέηδες καὶ πασάδες, καραδοκοῦσαν τὸν

Η Βούρμπιανη

ΤΟῦ κ. ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο Κώστας Γραμματικός ἐφρόντισε νὰ μὴν γίνη τοιφλῆκι ἡ Βούρμπιανη καὶ ἄλλα χωρὶς τῆς Ἐπαρχίας μας, καὶ τοῦ τὸ ἀναγνωρίζομε. Δὲν ὑπῆρξε δῆμος ὁ τύπος τοῦ τελείου πατριῶτου. Ερισκόταν σὲ συνεχεῖς προστριβές καὶ καυγάδες μὲ τοὺς συμπτριῶτες του Βουρμπιανίτες καὶ λίδιως μὲ τὴν οἰκογένεια τῶν Τζιοτζαίων ἢ Κωιτακάδων, μὲ τὸν Ριζούλη Κύρκα, Ζήση Κυπαρίση, καὶ ἄλλους. Ήταν μνησίκακος ἐκδικητικός καὶ φιλοχρήματος. Οσάκις ἀνελάμβανε Προεστός τοῦ χωριοῦ καταπίεζε τὸν κόσμο γιὰ νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους. Έκλενε τὰ ζωντανὰ τῶν φτωχῶν στὸ κατῶγι του, καὶ τοὺς ἔκεβίαζε νὰ τοῦ φέρνουν τὰ ὀφειλόμενα γρόσια γιὰ νὰ τοὺς τὰ ἐποτρέψῃ, καὶ πολλὲς φορὲς τὰ ἄφηνε μέσα καὶ

ἀφανισμό τους, γιὰ νὰ τοὺς διαδεχτοῦν στὰ χτήματα.

Απὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὁ ξεσηκωμὸς τοῦ φωμαίικου, υστερα ἀπὸ τὴν ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου, πιούχε σὰ τελευταία φάση τὴν ἐπανάσταση τοῦ Μητροπολίτη Τρίκκης Διονυσίου μέσα στὰ Γιάννινα (τὸ 1613) κι οἱ Φράγγοι, ποὺ δὲν σταματοῦσαν νὰ συνομοτοῦν ἐνάντια στὸ δοβλέτι, δσο ὁ δρόμος γιὰ τὴν Ἰντια πέρναγεν ἀπὸ τὴν Μεσόγειο.

Δύσκολες κι ἀμφίβολες ὥρες. Στὶς ὅποιες ἔδωσε τέλος, μὲ μιὰ μονοκονδυλιά, λίγο μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ Διονυσίου στὰ Γιάννινα, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη. Κατάργησε τὰ πρωνόμια τῶν χριστιανῶν, κι ἔδιωξε ἀπὸ τὸ κέστρο τῶν Γιαννίνων τοὺς παλιοὺς ἄρχοντες. Οσοι ἀλλαξιοπίστησαν, κράτησαν τὰ τιμάριά τους. Οι ἄλλοι, ξεγυμνώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀρβανίτες.

Ο ἔξισλαμισμὸς τῶν χρόνων ποὺ ἀκολούθησαν, ἦταν κι ὁ πιὸ βάναυσος...

Συνεχίζεται

ψοφοῦσαν νησικὰ ὅταν ὁ φτωχὸς ἀφεντικὸς τῶν δὲν ἔξικονομοῦσε τὰ χρήματα. Ἀρπαζε πάλι τὰ χωράφια τῶν συγχωριανῶν του, ὅπως στὸ μεγαλάκκο στὴ στὴ φωτιά καὶ ἄλλοῦ, καὶ τἄκανε δ κά του. Τὰ μεγάλα χωράφια στὴ φυτὰ ποὺ ἀγόρασαν οἱ ἀπὸ τὶς οἰκογένειες τῶν Στραταίων, τοῦ Γιάννη Κωνσταντῆ (Γότσως), καὶ τῶν Γκινακάδων ποὺ ἀνῆκαν στὸ ἀντίπαλό του κόρμα τῶν Τζιοτζιαίων. Οι Στραταῖοι μάλιστα εἶχαν φτιάσει καὶ τὸ εἰκόνισμα ποὺ σωζόταν ὡς τὶς ἡμέρες μας ψηλὰ στὴν πέτρα δίπλα ἀπὸ τὴν καλύβα καὶ τὸ ποῦσι (πηγάδι) τῶν Παπαδημητραίων, λέγοντας ὅτι στὸ βακοῦφι ἀφιερώνουν τὰ χωράφια ποὺ τοὺς εἶχε ἀρπάξει ὁ Γραμματικός.

Ψηλότερα στὸ Πηγαδοῦλι, ἔλεγε ἡ γιαγιά μου, εἶχαν φτιάσει καὶ λιθοσωρείᾳ τοῦ Κ. Γραμματικοῦ οἱ Βουρμπιανίτες ὅπου περνῶντας ἔριχναν λίθους ἀναθέματος.

Ολα αὐτὰ ποὺ ἀναφέρομε εἶναι ἀληθινά, καὶ ὀφείλονται κατὰ τὴ γνώμη μας, ἀφ' ἐνδὲς μὲν στὸ χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός, ἄλλὰ καὶ στὰ ἔξημένα πάθη καὶ μίση τῆς ἐποχῆς.

Παραπονεῖται πάλι ὁ κ. Σκούρλας βιογραφόντας τὸν Κ. Γραμματικὸ (Η.Χ. 1938 σελ. 11) καὶ λέει: «Καὶ δῆμος! Αὐτὸς ὁ ὑπέροχος συνειδητὸς "Ελλην, ὁ μεμυημένος εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταρείαν καὶ διατηρῶν ἄλληλογραφίαν μὲ τὸν Ἀλ. Μαυροκορδάτον καὶ μὲ ἄλλους ἄνδρας τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀπεκλήθη ἀλιτήρος πνεῦμα μοχθηρίας, χριστανομάχος». Ποῦθε ἀρύεται τὴν πληροφορία ὅτι ἦταν μυημένος στὴ Φιλικὴ Ἐταρεία ἀγνοοῦμε. Μήπως ἀπὸ τὸ ὅπι διεξήγαγε ἐκ μέρους τοῦ πολιορκημένου

Αλῆ Πασιᾶ διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς Σουλιῶτες καὶ τοὺς ἔπεισε νὰ βοηθήσουν τὸν ἀφέντη του καταλήγει σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα; Ο Περαιώδες πάντως δὲν ἀναφέρει τὸν Κώστα σὰν φιλικό. Καὶ ἀν ἀλληλογραφοῦσε μὲ ἄνδρες τῆς Ἐπαναστάσεως ἀγνοοῦμε. Θὰ ἔπρεπε δὲ κ. Σούρλας νὰ ἀναφέρῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ἀκόμη τέτοιες ἐπιστολὲς του ἀν ὑπάρχουν. Ἐπειτα πῶς μποροῦμε νὰ τὸν τὴν κατηγορία τοῦ δὲν ἀνῆκαν στὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία κατόρθωσε νὰ καταδικάσῃ στὸν δι' ἀγχόνης θάνατο τοὺς δύο ἐπιφανεῖς Βουρμπιανῆτες ἀντιπάλους καὶ ἔχθρούς του τοὺς ἀδελφούς Γεώργιον καὶ Κωνσταντίνον Παπαϊωάννου ποὺ τοὺς ἐκρέμασε δὲ Μουσελίμης (ὑποδοικητὴς) τῆς Κόνιτσας «στὴν Κόντσα στὸ βαρόσι», ὅπως θὰ ῥιτοῦμε παρακάτω;

Ο καθηγητὴς κ. "Αγγελος Παπακώστας στὸν Νέο Κουβαρᾶ του (τόμ. Β' σελ. 39) χαρακτηρίζει τὸν Κ. Γραμματικὸ σὰν φιλικὸ καὶ γράφει δὲν ὁ πολιορκημένος Αλῆ Πασιᾶς «ἐδέχθη δλα τὰ προβληθέντα ὑπὸ τοῦ Νότη Μπότσαρη καὶ κατόπιν τῆς γενομένης ἐνεργείας ὑπὸ τῶν συμβούλων του καὶ φιλικῶν Νούτσου καὶ Γραμματικοῦ». Καὶ στὴν σελίδα 100 πάλι σχολιάζει. «Ἐκ τούτου φαίνεται δὲν εἰς τὴν μεταστροφὴν τῶν Σουλιωτῶν καὶ εἰς τὴν μετὰ τοῦ Αλῆ, ἀλλ' ὅχι ὑπὲρ αὐτοῦ, συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων Σουλιωτῶν πρωτοστατοῦν ἐκ τῶν Συμβούλων τοῦ Αλῆ δὲ Νούτσος Αλέξιος καὶ Κώστας Γραμματικός».

Ωραία. Άλλὰ πῶς μποροῦν νὰ συμβιβαστοῦν αὗτὰ μὲ τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα χειρογράφου τοῦ μεγάλου διδαοκάλου τοῦ Γένους Αθανασίου Ψαλίδα ποὺ δημοσιεύεται στὸν ἕδο τόμο τοῦ Κουβαρᾶ (σελ. 77) ἀπὸ τὸν κ. Παπακώστα; Αρχὲς Απρι-

λίου 1821. «Ο Αλέξης Νούτζου καὶ Κώστας Γραμματικὸς Βουρμπιανίτης δὲν ἐπροσκύνησαν (τοὺς σουλτάνους) ἀλλὰ ἔγραψαν τοῦ Ισμαήλ Πασᾶ στοὺς Βαριάδες δὲν προσκυνοῦν, ἀν τοὺς δοθῆ Χάτ Χουμαΐ (αὐτοκρατορικὸ διάταγμα) ὁ ἔνας νὰ ὀρίζῃ ἐπὶ ζωῆς τευ τὸ Ζαγόρι καὶ ὁ ἄλλος τὴν Κόνιτζαν».

Νομίζομε πῶς ἀν ἀνῆκαν στὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία, τόσο δὲ Νούτσος δὲν καὶ δὲν ητοῦσαν τέτοιους συμβιβασμοὺς καὶ τέτοια ἀνταλλάγματα ἐκτὸς ἀν — πράγμα ἀπίθανο — ἥθελαν νὰ ἔξαπατήσουν τὸν Ισμαήλ Πασόμπεη καὶ νὰ κερδίσουν καιρὸ γιὰ νὰ ἐπεκτείνουν τὴν Ἐπανάσταση.

Ἄπὸ τὴν παράδοση πάλι ἔχομε ἀκουστὰ δὲν ἀφοῦ δὲ Κώστας γύρισε ἀπὸ τὴν Πόλη δην τὸν εἶχαν ὁδηγήσει οἱ Τούρκοι γὰρ νὰ δώσῃ πληροφορίες σχετικὲς μὲ τὴν περιουσία καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ ἔξονταθέντος Αλῆ Πασιᾶ, τοῦ ἔγραψε ὁ γνωστὸς καὶ φίλος τοῦ Αλῆ Πασᾶ, Ιωάννης Κωλέτης νὰ κατεβῇ στὴν Ιωάννης Κωλέτης νὰ κατεβῇ στὴν ἐπαναστατημένη Ελλάδα, καὶ ἀρνήθηκε. Καὶ πάλι μετὰ τὸ 1826 τὸν ζαναζήτησε, καὶ δὲν ἀνεψιός του Ιωάννης Στεργίου Παπανίκου τὸν παρώτρυνε νὰ φύγῃ, ἀλλὰ δὲ Κώστας τοῦ ἀπάντησε. «Γέρασα πλέον ἐγὼ ἀνεψιέ. Επειτα οἱ Τούρκοι μὲ χάλασαν τρεῖς φορὲς ώς τὰ τώρα ἀν μάθουν πῶς ἔφυγα γιὰ τὸ Μωριά, δὲ θὰ μ' ἀφήσουν τίποτε οὔτε βιὸς οὔτε κόσμον». Καὶ ἔτοι ἔμενε καὶ ξαναϋπηρέτησε πάλι τὸν Τούρκους. Εἶχε φαίνεται μέσα του ριζωμένη τὴν νοστροπία τοῦ παληοῦ κοτζάμπαση δην καὶ οἱ περισότεροι συνάδελφοι του γραμματικοὶ τῶν Τούρκων καὶ ἄλλοι ἄντρες τῆς ἐποχῆς του ποὺ κατάγονταν ἀπὸ «ιζάκια»

‘Η Φλογέρα

ΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Κρυφός μου πόθος ποὺ ἡ ντροπή δὲ μ' ἄφηνε νὰ τὸν πραγματοποίησω... "Η ἀκόμη ν' ἀνέβαινα σ' ἐκεῖνο τὸ βουναλάκι ποὺ ύψωνεται περήφανο καταμεσίς στὴ μεγάλη πολιτεία, στὸ γραφικὸ Λυκαβηττό, ποὺ ἡ μανία τῶν πρωτευουσιάνων θέλει νὰ γκρεμίσῃ γιὰ νὰ ύψωσῃ στὴ θέση του τὰ ἄκομψα κι' ἀκαλαίσθητα τσιμεντένια μεγαθήρια τῆς ξεψυχισμένης κι' ἄρρωστης σύγχρονης ἀρχιτεκτονικῆς, καὶ καθισμένος κάτω ἀπὸ ἔνα πευκάκι νάπαιζα τὴ φλογέρα μου, ζωντανεύοντας στὴ καρδιὰ τῆς Ἀθήνας τὴν ἀγνὴ κι' ἀνόθευτη ζωὴ τοῦ ἀθάνατου Πίνδου μου!!! Ναί, ἥθελα τὸ φλογερολάλημά μου ν' ἀκουσθῇ ἀπ' τοὺς ίεροὺς βράχους τῆς Ἀκρόπολης ἢ τ' ὅμορφο βουναλάκι τοῦ Λυκαβηττοῦ σ' ὅλη τὴν ἀμαρτωλὴ πρωτεύουσα, σὰν μήνυμα ἀγνῆς, λεβέντικης, ἀπονήρευτης, ἀληθινῆς ζωῆς! "Ήθελα... μὰ δὲν τὸ μποροῦσα γιατ' ἥταν πολλὰ τὰ ἐμπόδια. Καὶ πρῶτα ἀπ' όλα οἱ φίλοι μου, οἱ συνάδελφοί μου ποὺ θὰ μούσερναν χίλια—δυὸ σὰν μάθαιναν πῶς παίζω φλογέρα: Βλάχε, χωριάτη, ἐπαρχιώτη καὶ τὰ παρόμοια... Λέξεις ποὺ γιὰ μένα ἤταν γεμάτες λατρευτικὸ περιεχόμενο, ἐνῷ γι' αὐτοὺς πλημμυρισμένους ἀπὸ ἄγνο·α καὶ πρωτευουσανεμία μαζί, παίρνονταν γιὰ βρισιές, κοροϊδία καὶ ἀνθρώπινη ύποτιμηση!...

"Ετοι πέρασαν ἔξη μῆνες χωρὶς φλογέρα, ὥσπου ἀπὸ τὰ πολλὰ ν κήθηκαν οἱ ἀνόητοι δισταγμοί μου καὶ πῆρα τὴν ἀπόφαση ν' ἀγοράσω μὰ φλογέρα ἐδῶ στὴν Ἀθήνα!

3.—"Ήταν ἔνα ὅμορφο, γλυκὸ ἀπομεσήμερο καὶ μὰ ποὺ δὲν εἶχα ποῦ ἄλλοῦ νὰ πάω ἔκανα περίπατο στὴν

πλατεῖα Συντάγματος καὶ στοὺς γύρω μεγάλους δρόμους. Καθὼς λοιπὸν ξάζευα στὴν ὁδὸ Ερμοῦ, μπροστά στὶς πλούσιες καὶ ὡραιόγουστες στολισμένες βιτρίνες, βρέθηκα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη πολυτελέστατη βιτρίνα μὲ πολλὰ καὶ διάφορα, μικρὰ καὶ μεγάλα ἔργα «λαϊκῆς τέχνης»: ἀγκλίτσες, τσαρούχια, γουδιά, κανάτια, καυκόπουλα, ντρεβενίτσες, σαγάνια, μπιστόλες, κομπολόγια, βραχιόλια, τσεμπέρια, τσαμπράζια καὶ ἀνάμεσα σ' ὅλο αὐτὸ τὸν κομψὸ θησαυρὸ τῆς λεπτῆς κι' ὅμορφης, χωριάτικης τέχνης, μὲ μεγάλη μου ἔκπληξη καὶ ἀνείπωτη χαρὰ εἶδα τὴ λεπτὴ σιλουέττα μιᾶς ξύλινης, πυξαρένιας φλογέρας, σκαλισμένης περίτεχνα ἀπὸ τὸ χέρι κάποιου ὑπουργείου Βλάχου! "Άλήθεια, φλογέρες πυξαρένιες στὴ καρδιὰ τῆς Ἀθήνας!... Δέ πίστευα ὁ ἔρμος στὰ μάτια μου· πῶς εἶναι δυνατὸν σκέφθηκα γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ πωλοῦν φλογέοις στὴν Ἀθήνα καὶ μάλιστα στὰ πολυτελέστερα μαγαζιὰ της τὴ στιγμὴ ποὺ σ' αὐτὰ ἀκόμα τὰ Γιάννενα μὲ μενάλη δυσκολία μπορεῖ κανεὶς νὰ τὶς βοῇ; Μπᾶς καὶ μὲ γελοῦν τὰ μάτια που: "Οχι! δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νελιέμαι! "Αφοῦ τὶς βλέπω νὰ κι' ἄλλη πιὸ πέρα, κι' ἄλλη... στημένες πάνω σ' ἀναποδονυρισμένα ξυλονούδια. Μήπως δὲν εἶναι τάχα φλογέοις ἄλλὰ τίποτε σκαλισμένα νουδοχέοια: "Άλλὰ πάλι τί σοὶ γουδοχέρια ἤταν αὐτὰ οὐετρύπες καὶ κεντήματα; "Οχι, ὅχι! Δὲ γελιόμουν, φλογέρες ἤταν. Νὰ καὶ μὰ ἄλλη στημένη πάνω σ' ἔνα τσαρούχι. "Ετοι μοῦρθε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ χυμήξω καὶ νὰ φουχτιάσω τὴν ὡραία φλογέρα, ποὺ τόσο ναζιάρικα καὶ πεισματάρικα στεκόταν πάνω στὸ ἀναποδογύ-

ρεσμένο ξυλογούδι. Αύτή ή φλογέρα πρέπει νὰ γίνη χτῆμα μου εἶπα!... Τί θὰ ποῦνε δύμας οἱ φίλοι μου ἀν μάθουν πῶς ἀγόρασα φλογέρα! 'Αλλὰ τί ἀνάγκη τοὺς εἶχα ἐγὼ αὐτούς, σάμπως θὰ τὴν πλήρωναν ἀπ' τὴν τσέπη τους; ἂς ἦταν καλὰ ή σακκούλα μου. Πάνω λοιπὸν ποὺ συλλογίζοιτον δλα ἐτοῦτα, μὲ τὰ μάτια μου καρφωμένα στὸ λαχταριστὸ χειροτέχνημα, ποὺ στὰ χέρια μου θὰ γινόταν ἀληθινὸς ἀηδόνι, μὰ γλυκειὰ φωνὴ μ' ἔβγαλε ἔξω ἀπ' τὸν κόσμο μου!

—Θέλετε τίποτε νεαρέ;

—”Οοο, ὅχι, ὅχι, ή... μᾶλλον ναι... κάτι ἥθελα.

—Περάστε λοιπόν... Ἔταν μὰ δύμορφη κοπέλλα μὲ γυαλιστερὰ, φτιασιδωμένα μάτια καὶ ξεπουπουλισμένα φρύδια, ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος, καλούτσικη... ”Αν φοροῦσε βλάχικα σίγγούνια θᾶταν δύμορφη βοσκοπούλα!

—Λοιπόν, τί θέλετε; μὲ ματαρωτάει. Γιὰ μὰ στιγμὴ κούμπιασα πάλι καθὼς πῆγα νὰ μιλήσω· ἥρθαν στὸ νοῦ μου ξανὰ ἐκεῖνοι οἱ προκομένοι οἱ πρωτευουσιανοί. Σκέφθηκα ἀκόμα καὶ τὴν Ἱδια τὴν κοπέλλα, τί θάλεγε τάχα σὰν θὰ μ' ἄκουγε ἐμένα, ὀλόκληρο ἄνδρα νὰ ζητάω φλογέρα; 'Αλλὰ πάλι σκέφθηκα πόσο ἀνόητος ἔμουν· γι' αὐτὸς εἶχαν στὸ κατάστημά τους τὶς φλογέρες γιὰ νὰ τὶς πωλοῦνε· δσο γιὰ τούτη τὴν κοπέλλα σάμπως θὰ τὴν ξανάβλεπα γιὰ νὰ τὴν ντραπῶ! Ξεροκατάπα λοιπὸν μιά—δυὸς φορὲς καί...ξεσπάθωσα:

—”Ηθελα μὰ φλογέρα ἀπὸ ἐκεῖνες ἐκεῖ... εἶπα στὴν δύμορφη 'Αθηναία, ποὺ μ' ἔνα φαρδὺ χαμόγελο ποὺ τῆς ἀπόμεινε χαραγμένο στὰ χείλη θαρρεῖς ἀπὸ ἐπαγγελματικὴ συνήθεια, ἔτρεξε ἀμέσως νὰ μοῦ τὴ φέρῃ. Πόσο κάνει; τὴν ρώτησα ὅταν μοῦ τὴν ἔφερε τυλιγμένη σ' ἔνα πολύχρωμο, διαφημιστικὸ χαρτί.

—Πενήντα δραχμές!

—Πενήντα δραχμές!... Μὰαα...”Ηθελα νὰ πῶ μὰ τέλος πάντων ἀπὸ τὶ εἶναι καμωμένη ἀπὸ χρυσάφι ἢ ἀπὸ ἀσῆμι; Μοῦ φάνηκαν πολλὰ τὰ χρήματα, δὲν

εἶπα δύμας τίποτε· κι' ἔκατὸ δραχμὲς νὰ μοῦ ζητοῦσε θὰ τὶς ἔδινα ἀρκεῖ νὰ ἔκανα δική μου τὴν πολυπόθητη φλογέρα! Ἔταν πάρα πολὺ ὡραία καμωμένη ἀπὸ κεχριμπαρένιο πυξαρόξυλο, γύρω στοὺς εἴκοσι πόντους, μὲ ἄνοιγμα τριῶν πόντων στὸ μπιρμπίλι καὶ δύο πόντων στὸν πάτο, ἔξατρυπη κι' αὐτή, λουστραρισμένη καὶ ὡραιόπλουμη, μὲ ἀνθάκια καὶ ἀραβουργήματα γύρω — γύρω, ἐνῷ πάλι γύρω ἀπὸ κάθε τρύπα εἶχε κι' ἀπὸ ἔνα οκαλιστὸ περίγραμμα πολὺ φανταχτερὸ. Τέτοια φλογέρα δὲν εἶχα ματαϊδῆ. ”Εθγαλα λοιπὸν ἔνα κολαριστὸ πενηντάρικο καὶ πλήρωσα. Πῆρα τὴν φλογέρα στὰ χέρια μου μὲ τόση εὐλάβεια καὶ προσοχὴ σὰν νάταν τὸ Ἀγιο Δισκοπότηρο καὶ βάζοντας στὰ πόδια μου φτερὰ τράβηξα ἵσα γιὰ τὸ σπίτι. Ἐπὶ τέλους εἶχα ἀποχτήσει κι' ἐγὼ μὰ φλογέρα τῆς προκοπῆς, πυξαρένια καὶ δύμορφοσκάλιστη μὲ αἰσθητὴ ἀκόμα τὴν γλυκειὰ μυρωδιὰ τοῦ πυξαριοῦ. Δὲν ἔβλεπα τὴν ὥρα πότε νὰ φθάσω σπίτι μου γιὰ νὰ ἴδω τ' ἄψυχο πυθαρόξυλο νὰ ζωντανεύῃ, νὰ παίρνη λαλιὰ, νὰ γίνεται ἀληθινὸ μέθυο τῆς ἀκοῆς, γιτρειὰ τοῦ ἀνθρώπινου πόνου, συντροφιὰ στὴ μοναξιά, γλυκασμὸς τῶν καημῶν καὶ καταλάγιασμα στ' ἀνεμοσούρια τῆς ζωῆς!... Θὰ τὴν λαλοῦσα μ' ὅλη μου τὴ δύναμη στὸ δωμάτιό μου, μὲς στὴν καρδιὰ τῆς 'Αθήνας κι' ἡ σκέψη μου καβαλλικεύοντας στὸ βαρβάτο ἄτι τῆς φαντασίας μου θ' ἀνηφορίζῃ στ' ἀγαπημένα μου βουνὰ καὶ στ' ἀνθισμένα χλωρολίβαδα τῆς λατρεμένης μου πολιτειούλας, τῆς Κόνιτσας, ἐκεῖ ποὺ μικρὸ παιδὶ κελαΐδοῦσα τὴν παφιλένια φλογέρα μου τριάμιση δραχμῶν καὶ γέμιζε γύρω ὁ τόπος ἀπὸ... βοσκοπούλες, Λάμιες καὶ Ξωθιές ποὺ ἔτρεχαν νὰ παστοῦν στὸ χορό!... Στὴν 'Αθήνα βέβαια δὲν ὑπάρχουν τόσο εὐαίσθητα σὲ παρόμοιους ἥχους αὐτιά. Οἱ 'Αθηναῖοι συνήθισαν ν' ἀκοῦν σχεδὸν ἀποχαυνωμένοι τὰμ —τὰμ καὶ μοντέρνες ὄρχηστρες στὰ ἀνήλια καταγώγεια ὅπου ξευτελίζεται ὁ ἀνθρωπὸς καὶ χάνει κάθε νόημα ἢ ἀληθινὴ διασκέδαση. Κι' δύμας ἐγὼ εἶχα

'Απὸ τὴν δραστηριότητα τῶν Ἀδελφοτήτων

Ἡ ἀδελφότης Ἀμαράντου Ἡπείρου ὁ «Ἀγιος Γεώργιος» τὴν Κυριακὴν 12.7.70 ἐπραγματοποίησεν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν καταπράσινην περιοχὴν Λαμπίρι—Αἴγιου. Οἱ ἐκδρομεῖς ἀνήρχοντο εἰς 60 τὸν ἀριθμὸν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ὡμίλησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Χρῆστος Μητσόπουλος ὅσον καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Βασίλειος Στέρτσος.

Τὸ μεσημέρι ἐν μέσῳ καταφύτου τοποθεσίας ἐγένετο συνεστίασις τῶν μελῶν καὶ ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ ἥρχισεν ὁ Ἡπειρώτικος χορὸς ὅστις διήρκεσεν μέχρι τὴν δην ἀπογευματινήν.

Ἡ ἐκδρομὴ ἐσημείωσε ἐπιτυχίαν. Εὔχομεθα συντόμως νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ ἔτερα ἐκδρομὴν εἰς τὴν γεννέτειραν τὸν Ἀμάραντον—Κονίτσης.

Ἡ Ἀδελφότης Καστανιανιτῶν ἔχει μίαν θαυμασίαν δρᾶσιν ποὺ τιμᾶ πρῶτον τοὺς πρωτοστατήσαντας διὰ τὴν ἴδρυσιν, καὶ δεύτερον τοὺς μετέπειτα διατελέσαντες ὡς μέλη τοῦ Δ)κοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος.

Μετὰ τὸν πόλεμον 1940, μέγας ἀριθμὸς Καστανιανιτῶν ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Φυσικὴ συνέπεια οἱ νέοι οἱ δποῖοι ἔφυγαν μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ χωριό

πάρει τὴν ἀπόφαση. Θ' ἀνέβαινα στὸ Λυκαβηττὸ καὶ πάνω στὰ λευκά, ἵερὰ βράχια τῆς Ἀκρόπολης, νὰ κηρύξω ἀπὸ κεῖ τὸ μήνυμα τῆς ἄγνης, ἀνόθευτης, ἀτόφιας χωριάτικης ζωῆς μὲ τὴν ἀγγελικὴ σάλπιγγα, τὴν γλυκόλαλη φλογέρα μου

Καιρὸς ἦταν νὰ μάθουν καὶ οἱ γύρω μου ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ζωή, τὸ «ὄντως καὶ τὸ εὖ ζῆν»!

νοσταλγοῦν αὐτό, δι' ὃ ἐθεώρησαν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀδελφότητος ποὺ σκοπὸν εἶχεν τὴν μὲ κάθε τρόπον ζοήθειαν τοῦ χωριοῦ.

Ἡ πρωτοβουλία αὕτη ἔτυχεν δλοθέρμου ἀνταποκρίσεως παρ' ὅλων τῶν διαμενόντων εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ χωριανῶν. Ἡ ἐγγραφὴ ὅλων ὡς τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτο ἡ τρανωτέρα ἐκδήλωσις, τόσον τῶν αἰσθημάτων διὰ τὴν γενέτειραν ὅσον καὶ τῆς θελήσεως διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν καὶ πρόοδον.

Ἡ Ἀδελφότης ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἔπαυσεν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ κάθε ζήτημα τῆς Κοινότητος. Ἀνοικοδόμησις, ἀποπεράτωσις τοῦ ξενῶνος κλπ.).

Κατὰ διαστήματα διοργάνωσεν πενθήμερον ἐκδρομὴν εἰς τὸ χωριό, ὡς προσκύνημα εἰς τὰ "Ἄγια χώματα τῆς Πατρίδος.

Ἐπίσης κατ' ἔτος διοργανώνει ἔτησιν χορόν ποὺ σημειώνει πάντα ἐπιτυχίαν.

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὴν ὁρχήστραν τοῦ κέντρου ἀντικαθιστᾶ λαϊκὴ ὁρχήστρα μὲ δργανοπαίκτας ἀπὸ τὴν Ἑπαρχίαν μας.

Τακτικὰ ἡ Ἀδελφότης πραγματοποιεῖ ἐκδρομὰς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν της.

Θὰ ἥτο εύχης ἔργον ἡ Ἀδελφότης νὰ ἀναλάβῃ μίαν πρωτοβουλίαν νὰ δημιουργήσῃ μίαν συλλογὴν ἀπὸ ἐκλεκτὰ κεντήματα, κοσμήματα, παλαιὰς ἐνδυμασίας, ξυλόγλυπτα, ύφαντὰ καὶ ἄλλα εἴδη τὰ δποῖα νὰ τοποθετήσῃ εἰς μίαν ζιτρίναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου, ποὺ νὰ δείχνῃ τὴν ἔξελιξιν καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ τόπου.

Ιωάννινα 24 Ιουνίου 1970.
ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΓΚΑΤΣΙΟΣ

Ἔντε τάν τατιρίγδα

Τοῦ ἀντα-
ποκριτοῦ
μας

** Τὴν 30—5—70 είς τὴν αἱθουσαν τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου συνεκροτήθη Παιδαγωγικὸν Συνέδριον τῶν δημοδιδασκάλων τῆς περιοχῆς Κονίτσης καὶ Γαγορίου.

** Τὴν 31—5—70 οἱ ὄρειβάται τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων ἔξεδραμον είς Ι. Μονὴν Στομίου.

** Όμοίως τὴν 31—5—70 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν ἐκατὸ τελειόφοιτοι τῆς φιλο-

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ ἀγγέλματι, τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἐπὶ τριακονταπενταετίαν καὶ πλέον ἐφημερεύσαντος ἐν Κονίτσῃ καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης.

Ιερέως ΠΑΥΛΟΥ Θ. ΠΑΠΑΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΣ.

Ιερέως
ΠΑΥΛΟΥ Θ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι

- 1) Νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
- 2) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ σημαία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μεσίστιος ἐπὶ τριήμερον.
- 3) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν.
- 4) Νὰ καταθέσῃ δάφνινον στέφανον.
- 5) Νὰ διατεθῶσιν εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος 1.000 δραχμὲς ὑπέρ ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αίτωλοῦ, 500 δραχμὰς ὑπέρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ 500 δραχμὰς ὑπέρ τοῦ μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Κοσμᾶς ὁ Αίτωλός».
- 6) Νὰ γίνῃ ἡ κηδεία δαπάνη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
- 7) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς ἐφημερίδας καὶ τὸ περιοδικὸν «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Ἐν Κονίτσῃ τῇ 25ῃ Αὐγούστου 1970
Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

σοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Προπρύτανιν κ. Στ. Καρρὲν κ. α. καθηγητάς των.

** Λόγω τῆς ἐνσκηψάσης καταρακτώδους βροχῆς τὴν 31—5—70 αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Γυμνασίου μας ἐτελέσθησαν τὴν 4—6—70 εἰς τὸ ἐνταῦθα γήπεδον καὶ παρέστησαν εἰς αὐτὰς αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κονίτσης.

** 'Ο Προϊστάμενος τοῦ Ταχυδρομείου Κονίτσης κ. Ἀθανάσιος Φασούλης ἀπένειμε διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν καλλιτέρων ἐκθέσεων μὲ θέμα τὴν ἀποταμίευσιν τὰ κάτωθι βραβεῖα πρὸς τέσσαρας μαθητὰς καὶ μαθητρίας τοῦ Γυμνασίου μας. Πρὸς τοὺς μαθητὰς Βασίλειον Πλάκαν (ΣΤ' τάξεως) καὶ Θεόδ. Τζουμάκαν (Ε' τάξεως) ἀνὰ ἐν βιβλιάριον Ταχ. Ταμίευτηρίου, ἀξίας 300 δραχμῶν, καὶ ἀπὸ ἐνα κουμπαρᾶν. Καὶ εἰς τὰς μαθητρίας, Χαρίκλειαν Μαλάμη (ΣΤ' τάξεως), καὶ Φωτεινὴν Κιτσάτη (Ε' τάξεως) ἀνὰ ἐν βιβλιάριον τῶν 200 δραχμῶν, καὶ ἀπὸ ἐνα κουμπαρᾶν.

** Τὴν 7—5—70 ἐτελέσθησαν μὲ ἔξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, εύνοοῦντος καὶ τοῦ καιροῦ, αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν τριῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς Κονίτσης.

** Όμοίως τὴν 7—6—70 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν 150 διδάσκαλοι τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων.

** Τὴν 10—6—70 ἐγένετο εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἰωαννίνων ἡ κλήρωσις 76 οἰκοπέδων διὰ τοὺς κατοίκους τῆς μεταφερομένης παρὰ τὴν νέαν Ἐθνικὴν ὁδὸν Κοινότητος Λυκαρράχης.

** 'Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἔχειροτόνησεν δύο νέους ιερεῖς, τοὺς κ.κ. Χρῆστον Κοσκινᾶν ἐκ Πύργου, καὶ Δημήτριον Εὔθυμιού ἐκ Λυκορράχης.

** Τὴν 20—6—70 ἔλαβον χώραν αἱ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἐτήσιαι ἑορταὶ «Ἐξετάσεις» εἰς τὰ τρία Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς Κονίτσης, καὶ τὴν 21—6—70 εἰς τὰ Νηπιαγωγεῖα.

** Κατόπιν ψηφοφορίας ἐξελέγησαν, Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Κονίτσης ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀναγνωστόπουλος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Νικ. Παπανικολάου, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Δημ. Βράνιστας, Ταμίας ὁ κ. Ματθ. Βλάχος, καὶ μέλος ὁ κ. Ἐλευθ. Χριστοδούλου.

Αντιπρόσωπος δὲ διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις Γεν. Συνέλευσιν ἔξελέγη ὁ κ. Ἀνδρ. Ἀναγνωστόπουλος.

** Κατὰ τὸ παρελθὸν Σχολικὸν Ἔτος ἐφοίτησαν εἰς τὸ Γυμνάσιον μᾶς 460 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, καὶ ἀπεφοίτησαν ἐκ τῆς ΣΤ' τάξεως 36. Οἱ ύπόλοιποι 15 περίπου ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως ἔμειναν ἀνεξεταστέοι καὶ στάσιμοι.

** Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ τέως Δημάρχου Κονίτσης Κων)νου Ρούση, καὶ ἔξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς του Αἰκατερίνης Α. Ρούση (δωρητῶν τοῦ οἰκοπέδου ἐνθα ἀνηγέρθη τὸ Γυμνάσιον Κονίτσης) ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του μνημόσυνον, εἰς τὸ ὅποιον παρευρέθησαν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν ἐκλιπόντων καὶ ἄλλοι συμπολῖται.

** Τὴν 7—7—70 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν 116 φοιτήτριαι τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν αἱ ὅποιαι κατέλυσαν (κατεσκήνωσαν) εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Σχολήν.

** Τὴν 9—7—70 ἀφίχθησαν εἰς τὸ χωρίον Πύργον ὁ Διοικητὴς τῆς Β' Μοίρας Καταδρομῶν ἀντισυν)χης κ. Παναγιώτης Πανουργιάς μετὰ τοῦ Λοχαγοῦ κ. Σωτ. Μικροῦ καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν, καὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τοῦ Ἰστορικοῦ ὑψώματος «Πύργος» μετὰ τοῦ Ἱερέως, τοῦ Προέδρου, καὶ τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος, ἐτέλεσαν μνημόσυνον, ὑπὲρ τῶν πεσόντων εἰς τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν πολεμιστῶν εἰς τὰς μάχας ἔτους 1949.

** Όμοίως τὴν 9—7—70 ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Πνευματικὴν Στέγην Κονίτσης συκέντρωσις τῶν Ἱερέων τῆς περιοχῆς.

** Ἡρχισαν πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῆς Μ.Ο. Μ.Α. καὶ προχωροῦν ἵκανοποιητικῶς αἱ ἐργασίαι διαπλατύνσεως τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κόνιτσαν πρὸς Παλαιοσέλιον — Πάδες.

** Τὴν 10—7—70 αἱ παρεπιδημοῦσαι εἰς Κόνιτσαν φοιτήτριαι τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως, ἐπεσκέφθησαν τὸ Στρατιωτικὸν Νεκροταφεῖον καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ κενοτάφιον αὐτοῦ.

** Τὴν 14—7—70 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου.

** Τὴν 17—7—70 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ

Ἐπιμορφωτικοῦ Συλλόγου Κονίτσης, καὶ ἐνώπιον πολλῶν ἀκροατῶν, ἔλαβε χώραν ὀμιλία ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ ίατροῦ Κονίτσης κ. Γεωργ. Αναξαγόρου μὲ θέμα «Ἡ ἔξιγίανσις τοῦ περιβάλλοντος ὡς παράγοντος εὐημερίας».

** Τὰ ὑπαίθρια πανηγύρια τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐορτάσθησαν μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὰ χωρία, Γοργοπόταμον, Δροσοπηγήν, Καστανέαν, Πηξαριά, Μελισσόπετρα, καὶ Πηγήν.

** Αἱ ἐνταῦθα παρεπιδημήσασαι φοιτήτριαι τῆς Χ.Φ.Δ. ἐπεσκέφθησαν τὰ χωρία Βούρμπιανην, Πυρσόγιανην, Ἀγ. Παρασκεύην κλπ.

** Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Κονίτσης μετὰ τῶν διδασκάλων των ἐπραγματοποίησαν ἐκδρομὴν εἰς Μέτσοβον, Τρίκαλα, Βόλον, Εύβοιαν, Δελφούς, Ἡ. Μονὴν Ὁσίου Λουκᾶ, Πάτρας, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

** Τὴν 5—8—70 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ, Ἀσλανίδης. Τοῦ ἐπεφυλάχθη θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ δεξίωσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἐπεσκέφθη δὲ τὸ Κέντρον Νεότητος καὶ τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν. Ἐχορήγησεν δὲ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «Πίνδος» τὸ ποσὸν τῶν 70 χιλιάδων δραχμῶν.

** Τὴν 6—8—70 ἐτελέσθησαν εἰς Λουτρὰ Αμαράντου τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνεγερθέντος ἐκεῖ παρεκκλησίου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

** Μέ ἐπιτυχίαν ἐορτάσθησαν τὰ ὑπαίθρια πανηγύρια τῆς Μεταμορφώσεως εἰς τὰ χωρία, Ἐλεύθερον καὶ Κλειδωνιάν, καὶ τὴν 7—8—70 εἰς τὸν Ἀγιον Νικάρωνα καὶ εἰς Καλλιθέαν (Γαρίτσαν).

** Τὴν 12—8—70 ἔλαβε χώραν μικρὰ ἐορτὴ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Κονίτσης ἐπὶ τῇ ἀποφοιτήσει τῶν μαθητῶν τὴν τελευταίας τάξεως.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ

Μὲ ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροὴν ἐορτάσθηκαν καὶ ἐφέτος τὰ Πανηγύρια τῆς Παναγίας εἰς Δίστρατον, Ἀρματα, Πάδες, καὶ Παλαιοσέλη ὅπου τὸ γλέντι ἐκράτησε ἐπὶ τριήμερον, καὶ ἀφίχθησαν πολλοὶ ξενητεμένοι νὰ συνεορτάσουν μὲ τοὺς ἐντοπίους. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰ χωριὰ Πουρνιά, Φούρκα, Γοργοπό-

τάχον, Πύργον, Ἀετόπετραν, Ἱερὸν Μονὴν
Μολυβδοσκεπάστου.

Εἰς Πυρσόγιαννην ὁ πανηγυρισμὸς ὑπῆρξε πρωτοφανής.

Οἱ ἀφιχθέντες ταξιδεμένοι Πυρσογιαννίτες ἥσαν πάρα πολλοί, καὶ ἅπαντες σχεδόν οἰκογενειακῶς, ὅπως οἱ κ.κ. Σπ. Παπαδόπουλος ἐκ Κοζάνης, Ἀδελφοὶ Γκόρτσου, Θεοφ. Νίτσιος καὶ ἀδελφοὶ Παπαπακώστα ἐξ Ἀθηνῶν, Σπ. Φρόντζος καὶ Ἀντ. Πετσίνης ἐκ Καρδίτσης, ἀδελφοὶ Χρυσάφη καὶ Βάτσκα ἐξ Ἀγρινίου, Δημ. Μπίλης ἐκ Τρικάλων, Βασ. καὶ Νικ. Παπανικολάου καὶ Ἀντ. Μαρτσέκης ἐξ Ιωαννίνων, Ιωάννης Μαυρομάτης, Γεωργ. Παπανικολάου καὶ Π. Καραγκιόζης ἐξ Ἡγουμενίτης, καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Καὶ στὸ πανηγῦρι τῆς Κόνιτσας παρατηρήθηκε ἔξαιρετικὴ κοσμοσυρροὴ καὶ ἀνεβίωσαν τὰ παλῇα ἔθιμα. Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, καὶ τὰ νομπέτια (τραγούδια καὶ σκοποὶ τοῦ τραπεζιοῦ), πρῶτος ἔκανε τὴν ἔναρξη τοῦ χοροῦ ὁ ἀγέραστος καὶ ἀειθαλῆς Μπαλίδας μὲ τὸ ἀράπικο τσιφτετέλι του.

** Ἀνεχώρησαν μετατεθέντες, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Κονίτσης ἀντισυν)χης κ. Γεώργιος Σφακιανάκης καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ τάγματος ταγ)χης κ. Ιωάν. Σικορδιάς· δόμοίως καὶ ὁ ταγμ)χης κ. Αὐγερινός.

** Ἀγρότες τῶν χωρίων Πηγῆς καὶ Νικάνορος μᾶς ἀνέφεραν τὰς καταστροφὰς τὰς ὅποιας ὑπέστησαν οἱ δι' ἀραβοσίτου ἐσπαρμένοι ἀγροί των ἀπὸ τοὺς ἀσβοὺς (ἀγριόσκυλα).

** Τὴν 19—8—70 ὁ Νομάρχης κ. Μάλιαρης ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν καὶ χωρία τῆς περιοχῆς.

** Ἡ διάνοιξις τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Κονίτσης—Νεαπόλεως ἐπραγματοποιήθη, καὶ ἥδη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Αὔγούστου τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα (καὶ τὰ ιδιωτικῆς χρήσεως ἀκόμη) διέρχονται δι' αὐτῆς μεταβαίνοντα εἰς Δυτικὴν Μακεδονίαν καὶ ἐπιστρέφοντα.

** Ἀφίχθη πρὸ ήμερῶν καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος ιατρὸς τοῦ Νοσοκομείου μᾶς κ. Παναγ. Σκουφᾶς.

** Τὴν 23—8—70 ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μᾶς κ.κ. Σεβαστιανοῦ εἰς Ἀμάραντον τὰ ἔγκαίνια

τῆς ἐπ' ὄνόματι τοῦ Ἅγιου Γεωργίου τιμώμενης κεντρικῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου.

** Εἰς τὸ χωρίον Τράπεζα ἀνεγείρεται Κεντρικὸς Ἱερὸς Ναὸς τιμώμενος ἐπ' ὄνόματι τοῦ Ἅγιου Δημητρίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὅποιου συνεισέφερον πολλοὶ δωρηταί.

‘Η Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ εύχαριστεῖ πάντας τοὺς δωρητάς, καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης θὰ ἐδέχετο καὶ ἀναμένει τὰς προσφορὰς τῶν ἀπανταχοῦ συμπατριωτῶν καὶ φιλοθρήσκων πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς εἰσέτι Ἱεροῦ Ναοῦ.

** Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Κονίτσης ἀντισυνταγματάρχης κ. Δημήτριος Πυριόχος.

** Μὲ ἐνθουσιασμὸν ἔορτάσθη εἰς τὴν Κόνιτσαν ἡ Ἡμέρα τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ, τῆς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς 21ης Ἐπετείου τῆς μάχης εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι.

‘Η πόλις ἐστιμαιοστολίσθη καὶ ἐφωταγωγήθη, καὶ τὴν 29 - 8 - 70 πολλοὶ Κονίτσιῶται μετέβησαν εἰς Γράμμον ὅπου ἐτελέσθη τὸ καθιερωμένον μνημόσυνον, εἰς τὸ ἐκεῖ ἡρῶν τῶν πεσόντων.

** Τὴν 30 - 8 - 70 ἐψάλη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Κονίτσης ἐπίσημος Δοξολογία. Ἐπηκολούθησεν ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ ἡρῶν τῆς Ἀγορᾶς.

** Ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Εἰνοδίκης Κονίτσης κ. Γεώργιος Σερδένης.

Τὴν 1.9.70 καὶ περὶ ὡραν 7ην μ.μ. ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

Σύσσωμος ὁ λαὸς τῆς Κονίτσης μὲ ἐπικεφαλῆς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπεφύλαξε μεγαλειώδη καὶ θερμοτάτην ὑποδοχήν, καὶ ὁ Δήμαρχος κ.κ. Καρατζῆμος τὸν προσεφώνησε καταλλήλως.

Κατόπιν ὁ Μακαριώτατος κατηυθύνθη εἰς τὸν χῶρον (οἰκόπεδον) ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ὅπου ἐπὶ εἰδικῶς στηθείσης ἐξέδρας, καὶ περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τοὺς ἀκολουθούντας αὐτὸν κ.κ. Ἀρχιερεῖς Παραμυθίας, Δωδώνης, Κ.λ.π. ἀπὸ τοὺς ιερεῖς τῆς Ἐπαρχίας, ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους μεταξὺ τῶν δποίων

οἱ κ.κ. Στρατ. Διοικητὴς Ἡπείρου, Νομάρχης, Δήμαρχος Ἰωαννίνων κ.ἄ. καὶ ἀπὸ τὰ ἄπειρα πλήθη τῶν Κονιτσιωτῶν καθὼς καὶ ὑπὸ πολλῶν Ἰωαννιτῶν ἀφιχθέντων εἰδικῶς διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν τελετήν ἐτέλεσεν Ἀγιασμὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὴν πρωῖαν τῆς 2 - 9 - 70 ἐτέλεσε τρισάγιον εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νεκροταφεῖον Κονίτσης, καὶ ἀκολούθως ἐπεσκέφθη τὰ ἀκριτικὰ φυλάκια τῆς περιοχῆς. Ἀφοῦ δὲ ἐγευμάτισεν εἰς Μπουραζάνι, ἀνεχώρησε συνεχίζων τὴν περιοδείαν του.

** Ἐτοποθετήθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Δήμου τὰ παγκάκια μὲ φρεσκοβαμένην ξυλείαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατείαν. Ὁμοίως δὲ ἡσφαλτοστρώθη ἡ πρὸ τοῦ Δημαρχείου πλατεία καθὼς καὶ αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ πέρις τῆς Κεντρικῆς πλατείας καὶ Ἀγορᾶς.

** Τὴν 2 - 9 - 70 ὁ Νομάρχης κ. Μάλιαρης ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Πυρσόγιανην, Βούρμπιανην, Ἀσημοχώριον, Γοργοπόταμον, καὶ Πληκάτιον,, Δροσοπηγήν, Πλαγιάν, Λυκόρραχην, Λαγκάδαν, καὶ Καστανέαν.

** Μετετέθη εἰς Ἰωάννινα ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ Ἑθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Κονίτσης κ. Νικ. Παππάς.

** Μὲ ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροὴν (λόγῳ τῆς καλοκαιρίας) ἔορτάσθηκαν τὰ ὑπαίθρια Πανηγύρια τῆς Παναγιοπούλας (Γενέθλια τῆς Θεοτόκου) εἰς τὰς 8 - 9 - 70 στὰ χωριὰ Μόλιστα, Ἀγία Βαρβάρα, καὶ Καβάσιλα, καθὼς καὶ τὸ πανηγύρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στομίου.

** Ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι 11ης Σεπτεμβρίου 1970 συνεκροτήθη εἰς Κόνιτσαν τὸ ἐτήσιον Συνέδριον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Περιοχῆς Πωγωνίου καὶ Κονίτσης εἰς τὸ ὅποιον παρευρέθη καὶ ὁ Μητροπολίτης Παραμυθίας Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος Καρβέλης. Ὁμίλησαν δὲ ἀναπτύξαντες θέματα θρησκευτικῆς φύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανός, ὁ Μητροπολίτης Παραμυθίας, οἱ πανοσιολογιώτατοι ἱεροκήρυκες κ.κ. Ἱερόθεος Πετρίδης, Ἀνδρέας Τρεμπέλας, καὶ Χριστόδουλος Παπαγιάνης, καὶ διάφοροι ἄλλοι ὀμιληταί.

** Προήχθησαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου οἱ αἰδεσιμώτατοι

ἱερεῖς κ.κ. Δημήτριος Μαργαρίτης, Χρήστος Καλιντέρης, καὶ Ἀθανάσιος Οἰκονόμου.

Τὸ Σάββατον 12 - 9 - 70 ἐπεσκέφθη τὴν γενέτειράν του Βούρμπιανην ὁ ἐ.ἄ. ταξιάρχος καὶ νῦν Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Σωκράτης Κ. Δημάρατος συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Κας του Ἰσμήνης, τοῦ ἐ.ἄ. συνταγματάρχου κ. Χειμάρα, ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου του κ. Κων. Λάλου κ.ἄ.

** Τὴν 16 - 9 - 70 ὁ Νομάρχης κ. Μάλιαρης ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Ἀγίαν Παρασκευήν, Φούρκαν, Δίστρατον, καὶ Ἀρματα.

** Ἀνεχώρησαν ἡμετατεθέντες εἰς Ἀθήνας οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου μᾶς κ.κ. Ν. Ρεμπέλης, καὶ Ἀ. Κάντας, καὶ εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Χαρίτος.

** Τὴν 20 - 9 - 70 εἰς τὸ χωρίον Πληκάτιον μετέβη κλιμάκιον ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τοῦ ὅποιου προϊστατο ὁ κ. Ἀνέστης Γεν. Διευθυντὴς προσωπικοῦ καὶ παρέστη εἰς τὴν τελετὴν ἀποκαλύψεως ἀναμνηστικῆς πλακὸς διὰ τῆς ὅποιας ὡνομάσθη ἡ κεντρικὴ πλατεία τοῦ Χωρίου «Πλατεῖα Ἑθνικῆς Τραπέζης» εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ ἴδρυμα τὸ ὅποιον ἔχει υἱοθετήσῃ τὴν Κοινότητα Πληκατίου.

** Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν εἰς Κόνιτσαν ἐπίσκεψίν του θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν.

** Τὴν 24 - 9 - 70 ἔλαβε χώραν εἰς Ἀναγνωστοπούλειον Σχολὴν ἐκπαίδευτικὴν συγκέντρωσις τῶν Προέδρων Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς.

** Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν κάτοικοι τῆς Σαμαρίνας κατελθόντες εἰς τὸ Παζαρόπλανον, συνελήφθη ἐκεῖ ὑπὸ ποιμένων παράδοξον ὃν ἀναστήματος 1,20 δμοιάζον ἡμὲ πιθηκάνθρωπον, τὸ ὅποιον παρεδόθη εἰς τὰς ἀρχάς.

** Ἡ Ἑμπορικὴ Πανήγυρις Κονίτσης τὸ «Παζαρόπλο» ἥρχισε ἐφέτος εἰς τὰς 20 - 9 - 70 καὶ ἐτελείωσεν εἰς τὰς 26 τοῦ ἴδιου μηνὸς. Ἡ κίνησις καὶ αἱ συναλλαγαὶ ὑπῆρξαν μᾶλλον μέτριαι. Τὸ περίφημον ζωοπάζαρον ἔξελιπεν ἐντελῶς.

** Εἰς τὴν ἐκπαίδευτικὴν περιφέρειαν Κονίτσης κατηργήθησαν τὰ ἐξῆς Δημοτι-

καὶ Σχολεία. Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Κονίτσης τῶν χωρίων ἡ συνοικισμῶν, Πουρνιάς, Γαναδιοῦ, Μοναστηρίου, Παίδων, Ἀετομηλίτης, Καλόβρυσης, Τραπέζης, καὶ Κλειξωνιᾶς (ἄνω). Ἐκ δὲ τῆς Ἐπαρχίας Ζαγορίου τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ, Μεσοβουνίου, Μικροῦ Παπίγκου, Βρυσοχωρίου, καὶ Ἡλιοχωρίου.

Ἀφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν

Ἐκ τῆς ἀδείας του ὁ Διοικητής τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κονίτσης κ. Π. Φούρλας. Ἐξ Ἀθηνῶν ὁ αἰδεσιμώτατος κ. Δημ. Μαργαρίτης, οἱ κ.κ. Γεωρ. Παπαχρηστίδης, Ν. Ρεμπέλης, Ἰωάν. Ζώης μετὰ τῆς Ικαρίας του. Δημ. Τσαρτσάλης, Μήτσος Γούναρης, Π. Λαύδας, Ἀναστ. Εύθυμίου, Νικ. Ντεντόπουλος, Θωμ. Π. Τσίκας μετὰ τῆς Ικαρίας του, Θ. Δούκας, Νικ. Παππᾶς, Βασ. Τράντας καὶ Δημ. Κιτσαντώνης διὰ Βούρμπιανην, κ.ἄ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο κ. Ἀθανα. Πηγαδᾶς ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου. Οἱ δὲ κ.κ. Φάνης Κώτσικος, Χρ. Μηλιώνης καὶ Παν. Τζάλλας θηλέων.

ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

Ο κ. Μάνθος Μ. Βλάχος καὶ ἡ δῖς Βασιλικὴ Δούβλη ἔξ "Ανω Σουδενῶν ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Όμοίως καὶ ὁ ἐκπαιδευτικὸς κ. Εύαγγελος Α. Εύαγγελίδης μετὰ τῆς δίδος Μαρίνας Ζυγούρη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 6—6—70 ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπομένην εἰς Βούρμπιανην ὁ Μάρκος Γ. Παπαχρῆστος ἔτῶν 65.

Ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα, ἡ Σοφία χήρα Προδρ. Καβελίδου ἔτῶν 68, τὴν 15—6—70 ἡ Ούρανία σύζυγος Νικολ. Σωτήρως ἡ Δημητρούλη ἔτῶν 77, τὴν 21—6—70 ἡ Χρυσάφη χήρα Εύστ. Μίρκου ἔτῶν 88, τὴν 22—6—70 ἡ ἐκ Χιονιάδων Ἐλένη χήρα Κ. Σακκούλη ἔτῶν 79, τὴν 23—6—70 ἡ Εἰρήνη σύζ. Παναγ. Βαγενᾶ εἰς Θεσσαλονίκην (κηδευθείσα ἐνταῦθα) ἡ Εύτέρπη χήρα Ἡρακλέους Παπαχρηστίδου ἔτῶν 74.

Ἀφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν, ἔξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Ἰωάννης Δημάρατος (διὰ Βούρμπιανην) Ἀθανάσιος Λούδας, Ἀπόστολος Ζδράβος, Δημ. Τσαρτσάλης, Ἀλέκος Λαμπρίδης, ὁ ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Κύριλλος Τσιρώνης, ἡ κα Μερόπη Ρούβαλη καὶ ἄλλοι συμπατριώται κατὰ τὸ πλεῖστον οἰκογενεια-

κῶς. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφίχθησαν οἱ κ.κ. Βασ. Κουκέσης, Χριστόφ. Γκαραβέλας, καὶ Κων)νος Α. Λαμπρίδης. Ἐκ Κογκὸς οἱ κ.κ. Ἀλέκος Κοτύλιας καὶ Σπυρίδων Γκότζος. Ἐξ Αύστραλίας ὁ ἐκ Μαζίου κ. Φώτιος Σταύρου. Καὶ ἐξ Η.Π.Α. οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. Γεώργιος καὶ Εὐάγγελος Ν. Ζιώγα.

Ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιάνος.

Ο κ. Ἐλευθέριος Παπαθεμιστοκλέους ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, ὅμοίως καὶ οἱ κ.κ. Μιχ. Π. Βαγενᾶς καὶ Ἰωάν. Σέρρας. Εύχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν. Τὴν 12—7—70 ἡ κα Βάσω Κ. Ρούση ἐγένετο ἀνάδοχος τῶν τριῶν τέκνων τοῦ κ. Θεοδώρου Ρέβα, χαρίσασα εἰς αὐτὰ τὰ ὄνόματα Εύγενία, Διονύσιος, καὶ Θωμᾶς.

Τὴν 12—7—70 ἐτελέσθησαν εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν Ἰωαννίνων οἱ γάμοι τοῦ κ. Κων)νου Η. Μπούσμπουλα ὑπαλλήλου Ο. Τ.Ε. Παξῶν μετὰ τῆς δημοδιδασκαλίσσης δίδος Γιαννούλας Δ. Μαργαρίτου. Τὴν 19—7—70 ἐτελέσθησαν ἐπίσης εἰς Λαγκάδαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Χρήστου Ἀδάμου μετὰ τῆς ὅμοχωρίου του Ἀνθούλας Η. Ντίνη, καὶ εἰς Κόνιτσαν τοῦ κ. Δημ. Κ. Βλάχου ἡ Γκατζιάστρα μετὰ τῆς ἐκ Καλλιθέας δίδος Ἀγγελικῆς Σταύρου. Τὴν δὲ 26—7—70 εἰς Δροσοπηγὴν τοῦ κ. Στεργίου Πατσιωτοῦ μετὰ τῆς δίδος Ροϊδούλας Μακρῆ. Ο κ. Μάνθος Μ. Βλάχος καὶ ἡ δῖς Βασιλικὴ Δούβλη ἔξ "Ανω Πεδινῶν η Σουδενῶν) ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ὅμοίως καὶ ὁ ἔξ Ασημοχωρίου ἄρτι ἀφίχθεὶς ἔξ Η.Π.Α. κ. Παῦλος Π. Γιαννούλης μετὰ τῆς ἐκ Κονίτσης δίδος Γεωργίας Κ. Μίσιου.

Τὴν 2—7—70 ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐκ Πυρσόγιανης Γεώργιος Παγώνης. Εἰς Κόνιτσαν ἀπεβίωσεν τὴν 21—7—70 ἡ Ὁλγα χήρα Μιχ. Ντάφλη ἔτῶν 76 καὶ τὴν 25—7—70 ὁ μουσουλμάνος Βεΐπ Ραμαντάν ἡ Μπάλιος. Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν εἰς ήλικίαν 35 ἔτῶν ἡ Εύδοκία σύζυγος τοῦ ἐκ Πύργου Κων. Ρόζου, θυγάτηρ τοῦ κ. Σωκράτους Στεργίου, ἡ ὅποια ἐκηδεύθη τὴν 24—7—70 εἰς τὴν γενέτειράν της τὸ Ἀσημοχώρι ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους.

Ἀφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν ἔξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Κολιός, οἱ κ.κ. Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Ιατρός, καὶ Βασ. Στερτσός, ὁ

κ. Λρ. Κούγιας, ηλεκτρονικός μηχανικός, ό 'Αρχιατρος κ. Νικ. Γιάκας, ό κ. Δημ. Στεφάνου, ό δικηγόρος κ. Ναπ. Μπάρκης, ό κ. Κων. Φλώρος, ό κ. Μεν. Δημάρατος, ό κ. "Αγγελος Παπακωνσταντίνου, Γεν. Διευθυντής τοῦ Νοσοκομείου 'Αγ. Σάββας, ό δικηγόρος και Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν κ. 'Ιωάννης Λυμπερόπουλος μετὰ τῆς οίκογενείας του, κ.ά. 'Εκ Θεσσαλονίκης αφίχθησαν οἱ κ.κ. Κων. Λαμπρίδης, ιατρός, Δημοσθένης Δούκας, μηχανικός, ἐκ Καστανέας, οἱ ἀδελφοὶ Νίτσα διὰ Βούρμπιανην

'Αφίχθησαν δόμοίως ἐκ Ν. Ζηλανδίας διὰ Πουρνιάν ό κ. Κ. Γιοβανίδης, ἐκ Φλωρίνης, ἡ δίς Γεωργία Χ. Σκούφα. 'Εξ Ιταλίας ό κ. Νίκος Τσάνος και ἐξ 'Ελβετίας ό κ. Βασ. Γκότζος.

'Ανεχώρησαν διὰ Δ. Γρεμανίαν ό κ. Σωκράτης Μάνθου, και διὰ Καβάλαν ό κ. Θεοδόσιος Τσιαλιαμάνης μετὰ τῆς ικυρίας του.

'Αφίχθησαν ό Γυμνασιάρχης κ. 'Αθ. Πλάκας και ἄπαντες οἱ καθηγηταὶ και καθηγήτριαι τοῦ Γυμνασίου μας.

Τὸν παρελθόντα 'Ιούλιον ό τέως ύποδιοικητής τοῦ τάγματος προκαλύψεως ταγρης κ. 'Ιωάννης Σκορδιάς ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν ίερὰν κολυμβήθραν τὸ ἀγοράκι τοῦ δημοδιδασκάλου κ. 'Ανδρέα 'Αναγνωστοπούλου χαρίσας τὸ ὄνομα Βασιλάκης. 'Ομοίως εἰς Γαναδίο Μολίστης ό κ. 'Αναστάσιος Προπόδης ἐγένετο ἀνάδοχος τῆς κορούλας τοῦ κ. Παναγιώτου 'Ι. Γέγιου χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα 'Αγαθούλα. Ο κ. 'Ιωάν. Σέρρας ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, δόμοίως και ιὸς κ. Βασίλειος Γαϊτανίδης.

'Ετελέσθησαν εἰς 'Ιωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Παπαθεμιστοκλέους καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου μας μετὰ τῆς δίδος 'Αμαλίας Κ. Παπαγιαννοπούλου, ἐκ Βουρμπιάνης, τοῦ κ. Μενελάου Ζωγράφου, ἐκ Χιονιάδων, μετὰ τῆς δίδος 'Ιωάννας Α. Εύαγγελίδου ἐκ Κονίτσης, και τοῦ κ. Α. Φωτίου, καθηγητοῦ, ἐκ Ζίτσης, μετὰ τῆς ἐκ Κονίτσης δίδος Μαρίνας 'Οθ. Νάτση.

Εἰς Κόνιτσαν ἐτελέσθησαν τὴν 29—7—70 οἱ γάμοι τοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος ἐξ Η.Π.Α. κ. Εύαγγέλου Ι. Ζώγα μετὰ τῆς δίδος Λίτσας 'Α. Πάντου. Ο κ. Νίκος Γ. Χατζηφραιμίδης και ἡ δίς Σοφία Δεμερτζίδου ἀντίλλαξαν ἀμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 25—8—70 ἀπεβίωσεν ό τέως ἐφημέριος τῆς "Ανω Κονίτσης και 'Αρχιερατικὸς 'Επίτροπος Παῦλος Παπαθεμιστοκλέους και ἡ κηδεία του ἐγένετο πάνδημος τὴν ἔπομένην.

'Επικήδειον ἔξεφώνησεν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, και ό τέως Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Γοργοποτάμου κ. Β. Γερασίμου.

'Αφίχθησαν ἡ ἐπανέκαμψαν ἐξ Αθηνῶν οἱ κ.κ. Χρ. Ζαφειρόπουλος οίκογενειακῶς, Γεώργ. Καρατζῆμος, Σωτήριος Ι. Κυρίτσης, Γεώργιος και 'Αγγελος Τσόγκας, Δημ. Σδράβος, Πύρρος Παπαδιαμάντης, 'Ιωάννης Παπαδημούλης κ.ά.

'Επεσκέφθη ἐπίσης τὴν Κόνιτσαν ό βορειοηπειρώτης λογοτέχνης και συγγραφεὺς κ. 'Αλέκος Χ. Μαμόπουλος.

'Ομοίως ἀφίχθησαν ἐξ Αθηνῶν διὰ Βούρμπιανην κ. 'Απόστολος Γ. Λύτης και ό κ. Ζήσης Παπαναστασίου ἀφιχθεὶς πρὸ μηνῶν ἐκ Περσίας. 'Εξ Αἰδηψοῦ ἐπανέκαμψεν ό κ. Γεώργ. Χ. Πατέρας, ἐκ Θεσσαλονίκης ό κ. Βασ. Τσαρούχης, και ἐκ Καβάλας (ὅπου μετέσχε τοῦ Συνεδρίου 'Εφέδρων 'Αξιωματικῶν) ό κ. Θωμᾶς Δούκας. 'Ανεχώρησεν δι 'Αθήνας ό διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ μας κ. 'Αλέκος Λαμπρίδης οίκογενειακῶς

'Ο κ. Γεώργιος Σουτόπουλος ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, δόμοίως και οἱ κ.κ. Δημ. Ν. Χατζηρούμπης, Λεωνίδας Νικολάου, και Φώτιος Διαμάντης. Εύχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν. Τὴν 13—9—70 ό δικηγόρος κ. Ναπολέων 'Ι. Μπάρκης ἐγένετο ἀνάδοχος τῆς κορούλας τοῦ κ. Χαραλ. Β. Βαγενᾶ χαρίσας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Μαρία.

'Ετελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν τὴν 13—9—70 οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιώτου Παπαδήμα μετὰ τῆς δίδος Ταρσίτσας Τζελέπη, και τὴν 20—9—70 εἰς 'Αρταν τοῦ ἐξ 'Αμαράντου κ. Δημητρίου Χ. Παπαμιχαὴλ γεωπόνου μετὰ τῆς δίδος Λίτσας Γ. Γιώτη.

Τὴν δὲ 8—9—70 ἔξωθι τοῦ Μεσολογγίου ἐφονεύθη συνεπεία αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος ό μαθητὴς Βασίλειος Ε. Παγκές (υἱὸς τῆς Κας 'Υπατίας Παγκέ τὸ γένος 'Αλ. Οίκονομίδου) ἐτῶν 14· και ἐκηδεύθη τὴν ἔπομένην ἐνταῦθα ἐν μέσω γενικοῦ πένθους.

Εἰς 'Αθήνας ἀπεβίωσαν οἱ συμπατριώται μας 'Ιωάννης Καλογήρου, ἐκ Καστανιάς, και Δημήτριος Παπᾶς ἐκ Κονίτσης.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι έπιθυμούντες νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Ἀργιάννης, Ἀσκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
Ν κόλ. Καζανίας, Μπενάκη 24, τηλ. 627-725
Ἰωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Ἀλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.
Ναπολέων Μπάρκης, Ἀκαδημίας 63, 632-595
Ν κός Πύρρος, Ἐμμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
Πέτρος Φρόντζος, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Ἰω. Ἀδαμαντίδης, Γ. Σταύρου 6, τηλ. 526-669
Μιχ. Μαρτσέκης, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Ἀπόστ. Κυπαρίσης, Πανεπιστημίου 64, τηλ.
613-702.

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746
Εὐάγγελος Γεωργίου, Παθολόγος, ΚΠόλεως 55,
Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072
Νιόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στουρνάρα 49α, τηλ. 634-470, οίκια: 651-498
Παντελῆς Γιαννούλης, Καρδιολόγος, Ε. Ἀντω-
νιάδου 1, τηλ. 815-850
Βασ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος-Παθολόγος,
Κασσαβέτη 7 Κηφισιά, τηλ. 8-012-707
Φώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563
Νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Ὁκτωβρίου
242, τηλ. 813-664
Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ.
Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571-612
Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα
15, τηλ. 641-872
Χαρ. Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. Ἰωακείμ 45,
τηλ. 722-507
Μιχ. Μηλίγκος, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκα-
λιστήρη 18, τηλ. 874-568
Φώτης Μπαρᾶς, Μαιευτήρ Γυναικολόγος, Ὁ-
μήρου 58, Τηλ. 623 210
Ἀνδρέας Μπούζας ὄφθαλμίατρος Σκουφᾶ 59
τηλ. 611.172
Ἰωάννης Παπαδημούλης, Παθολόγος—Ἀναι-
σθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664
Νικόλαος Τράντας, ὄφθαλμίατρος—Ὑφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717
Βασίλειος Χρήστου, Ἀκτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391
Χρήστος Χρήστου, Χειρουργὸς, Λιβίνη 4 (τέρ-
μα Ἰπποκράτους), τηλ. 647-765
Τάκης Γούσιας, Ἱατρὸς—Χειρουργὸς
Βασ. Σοφίας 37, τηλ. 716-090
Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος—Καρδιολό-
γος, Κύπρου 72, τηλ. 845-593
Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος—Καρδιολόγος,
Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικ. Πύρρος
Σερ. Φράγκος
Κωσ. Φρόντζος
Κωσ. Λαζαρίδης

δός Μπότσαρη
» Καπλάνη
» Μπότσαρη
28ης Ὁκτωβρίου 75

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδου 43, τηλ. 874-702
Εύάγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ. 613-508
Φούλα Κρέμου Σουκουρεστίου 20. Τηλ. 611.786
Κ. Φλώρος Χαρ. Τρικούπη 65, Τηλ. 625.177

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ—ΑΡΧΙ-
ΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κ.λ.π.
Λέανδρος Γεροντάκης, ἀρχιτέκτων, Βασ. Σο-
φίας 133, τηλ. 662-893
Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκος, Ίολ μηχανικός, Σωκράτους
59, τηλ. 520 719
Κωντίος Τσίλις, πολ. μηχανικός, Αριστεί-
δου 10, τηλ. 234-225

Χρήστος Φλώρος, μηχανολόγος—ἤλεκτρολόγος,
Θεμιστοκλέους 42, τηλ. 619-805

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ Τσάνου, Σωκράτους 59
τηλ. 520-719

Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαμ. Παπαχρήστου, μη-
χανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821
τηλ. 363 145

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
«Ἰωάννινα», Ν. Τσάκας, Βερσινζέρου 10, τηλ
523-204

«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ Παγώνης καὶ Ε.
Τσάνος, Ὁδυσσέως 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεστρίκη Τσαλαμάνη, Ἀγ
Μάρκου 10, τηλ. 224-486.

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ (Ἐσώ-
ρουχα—Δαντέλλες—Πεκτὰ κλπ.), Μίλτος
Ζαφείρης Ο.Ε., Ἀθηναϊδος 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ» Ἀ)φοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη
34δ, τηλ. 234-070

Κορνίζες — Πίνακες, : δράβος, Βύσσης 21,
τηλ. 314 264

Ραφεῖον. Φροντίζος Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ: Εἰδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ.,
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ. 236-927

Λογιστικὰ Νίκος Βρυζώνης, Ἐπιδαύρου 21,
τηλ. 534-605

Ἐλαιοχρωματιστής Ἀνδρέας Γκόντζος, Φω-
τομάρα 49, τηλ. 917-892

Ἐμπορορραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Γεωργίου
Σουρῆ 5, Γαλάτσι.

Εύθ. Κήττας: "Εμπορος ξυλείας δόδος Δημοσθέ-
νους 69, τηλ 529-538

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθαν. Μανέκας, ώτορινολαρυγγολόγος
δόδος Καραϊσκάκη

Ἀλ. Πηγαδᾶς, δοντίατρος, Γιαλί—Καφενέ
Κων. Κίγκας » δόδος Σεμολ
Δημ. Κήττας Πατολόγος 28 Ὁκτωβρίου 12
Τηλ. 82-52

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώστας Γέγιος : Ἐστιατόριον «Ἡ Κόνιτσα»
δόδος Καραϊσκάκη 9